II

(Nem jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

A BIZOTTSÁG 470/2014/EU VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

(2014. május 13.)

a Kínai Népköztársaságból származó szolárüveg behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendeletre [1] és különösen annak 9. cikke (4) bekezdésére, valamint 14. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

A. AZ ELJÁRÁS

1. Ideiglenes intézkedések

(1) 2013. november 28-án az Európai Bizottság (a továbbiakban: a Bizottság) az 1205/2013/EU rendelettel [2] (a továbbiakban: az ideiglenes rendelet) ideiglenes dömpingellenes vámot vetett ki a Kínai Népköztársaságból származó szolárüveg behozatalára.

(2) Az eljárás megindítására 2013. február 28-án került sor, azt követően, hogy panaszt [3] nyújtottak be olyan gyártók nevében, amelyeknek termelése a szolárüveg teljes uniós gyártásának több mint 25 %-át teszi ki.

(3) A dömpingre és a kárra vonatkozó vizsgálat a 2012. január 1. és 2012. december 31. közötti időszakot (a továbbiakban: vizsgálati időszak) ölelte fel. A kár felmérése szempontjából lényeges tendenciák vizsgálata a 2009. január 1. és a vizsgálati időszak vége közötti időszakra (a továbbiakban: figyelembe vett időszak) terjedt ki.

2. Az eljárás további menete

(4) Azon lényeges tények és szempontok nyilvánosságra hozatalát követően, amelyek alapján kivetették az ideiglenes dömpingellenes vámot (a továbbiakban: ideiglenes nyilvánosságra hozatal), számos érdekelt fél nyújtott be írásos észrevételt az ideiglenes megállapításokkal kapcsolatban. A meghallgatást kérő felek lehetőséget kaptak a meghallgatásra.

(5) A Bizottság folytatta azon információk összegyűjtését és ellenőrzését, amelyeket szükségesnek tartott a végleges megállapítások kialakításához. Az érdekelt felek szóbeli és írásbeli észrevételeit mérlegelték és az ideiglenes megállapításokat indokolt esetben ezeknek megfelelően módosították.

(6) Ezt követően a Bizottság valamennyi felet tájékoztatta azokról a lényeges tényekről és szempontokról, amelyek alapján a Kínai Népköztársaságból (a továbbiakban: Kína) származó szolárüveg behozatalára alkalmazandó végleges dömpingellenes vámot ki kívánja vetni, és az ideiglenes vám révén biztosított összegeket véglegesen be kívánja szedni (a továbbiakban: végleges nyilvánosságra hozatal). A felek számára meghatározott időszak állt rendelkezésre, hogy benyújtsák a végleges nyilvánosságra hozatallal kapcsolatos észrevételeiket.

---

[1] HL L 343., 2009.12.22., 51. o.

[2] A Bizottság 2013. november 26-i 1205/2013/EU rendelete a Kínai Népköztársaságból származó szolárüveg behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről (HL L 316., 2013.11.27., 8. o.).

[3] Értesítés a Kínai Népköztársaságból származó szolárüveg behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás megindításáról (HL C 58., 2013.2.28., 6. o.).

(7) Az érdekelt felek által benyújtott észrevételeket mérlegelték és indokolt esetben figyelembe vették.

3. **Mintavétel**

(8) Az egyik exportáló gyártó állítása szerint az ideiglenes rendelet (7), (11) és (75) preambulumbekezdéséből nem derül ki egyértelműen az uniós gyártók teljes száma. E tekintetben a Bizottság megerősíti, hogy nyolc uniós gyártó jelentkezett, illetve folytatott tevékenységet a vizsgálati időszak alatt. Az uniós gyártók kilétét – egy kivételével – nem hozták nyilvánosságra. Az általános jellegű tájékoztatóra adott válaszában a panaszos megnevezett három olyan uniós gyártót is (Guardian, AGC és Centrosolar Glass), amelyek felhagytak tevékenységükkel, valamint egy negyedik gyártót (Saint Gobain), amelyik jelentősen lecsökkentette termelését.

(9) A kínai exportáló gyártókat, illetve az uniós gyártókat érintő mintavételi eljárásra vonatkozó egyéb észrevétel hiányában az ideiglenes rendelet (7)–(24) preambulumbekezdésének ideiglenes megállapításai megerősítést nyernek.

4. **A kérdőívre adott válaszok és az ellenőrző látogatások**

(10) Az ideiglenes rendelet elfogadását követően egy második együttműködő felhasználó, nevezetesen a Viessmann Faulquemont SAS (Franciaország) telephelyein is sor került ellenőrző látogatásra.

5. **Eljárási jogok**

(11) Az egyik exportáló gyártó azt állította, hogy esetében az ideiglenes nyilvánosságra hozatal hiányos volt, különösen a dömping-, az ár-alákínálási és a kárkülönbözet kiszámításának tekintetében. Megfelelő nyilvánosságra hozatal hiányában megfosztották az 1225/2009/EK rendelet (a továbbiakban: alaprendelet), a WTO dömpingellenes megállapodása, illetve az Európai Unió Alapjogi Chartája által biztosított, védelemhez fűződő alapvető jogától.

(12) A dömpingkülönbözet kiszámítása kapcsán az exportáló gyártó azt állította, hogy az ideiglenes nyilvánosságra hozatal nem tartalmazott részleteket arról, hogy a bevonás és az úsztatott gyártási eljárás (lásd az ideiglenes rendelet (64) preambulumbekezdését) költségeit mekkora összeggel igazították ki, illetve hogy az értékesítési, az általános és az adminisztratív költségek, valamint a haszonkulcs tekintetében milyen százalékos érték került alkalmazásra a kiigazításkor.

(13) A kifogást jogosnak találták, és a Bizottság további információkat hozott nyilvánosságra. Amennyiben az információk bizalmas jellegéből adódóan a pontos adatok közzétételére nem volt mód, értéktartományokat tüntettek fel.

(14) A végleges nyilvánosságra hozatalt követően az exportáló gyártó azt állította, hogy a közzétett adatok még így sem elégségesek, és azzal érvelt, hogy különösképpen az nem egyértelmű, hogy a bevonási költségek tekintetében végrehajtott kiigazításkor vajon az egy felület bevonásakor, vagy a két felület bevonásakor felmerülő költségeket, vagy esetleg a mindkét eljárás kapcsán jelentkező költségeket vették-e figyelembe.

(15) Ahogyan az a (68) preambulumbekezdésben kifejtésre kerül, az érdekelt felek nem támasztották alá bizonyítékokkal, hogy következetesen különbség mutatkozna az egy oldalon bevont, illetve a két oldalon bevont szolárüveg gyártási költségei között. A Bizottság éppen ezért nem tett különbséget az egy oldalon bevont és a két oldalon bevont szolárüveg között a kiigazítás mértékének kiszámításakor.

(16) A károkozást illetően ugyanez az exportáló gyártó azt kifogásolta, hogy a részére megküldött egyedi tájékoztatóban az öt terméktípusból kettő esetében az uniós gyártók eladási és irányárait „korlátozott” jelzéssel látták el, vagy azok bizalmas jellegére hivatkozva értéktartományokat adtak meg.

(17) A vállalat emellett azt is kifejtette, hogy a jelenlegi esetet magas szintű titkosság jellemzi, amiből adódóan a mintába felvett uniós gyártók közül csak egy gyártó kiléte ismeretes. Emiatt a vállalat úgy véli, hogy még ha csak egy vagy két uniós gyártó adatait is tartalmazzák bizonyos terméktípusokra vonatkozó információk, akkor sem lehetne megállapítani e vállaltok kilétét, és ezáltal jelentős versenyelőnyhöz juttatni együttesen vagy különkülön az exportáló gyártókat uniós versenytársaikkal szemben.

(18) Az alaprendelet 20. cikke szerint a Bizottság valóban köteles az ideiglenes intézkedések megállapítását követően nyilvánosságra hozni az intézkedések bevezetésének alapjául szolgáló lényeges tények és szempontok részleteit. A Bizottság ugyanakkor az alaprendelet 19. cikke szerint szintén köteles bizalmasként kezelni minden természeténél fogva bizalmas információt, vagy amelyet ilyenként bocsátottak rendelkezésére.

(19) Ebben a konkrét esetben az uniós gyártók által alkalmazott tényleges eladási árakat és irányárakat két terméktípus tekintetében törölték, illetve helyettesítették értéktartományok feltüntetésével, aminek hátterében az áll, hogy az egyik terméktípusra vonatkozóan csak egy vagy két uniós gyártó szolgáltatott információt. Az ágazaton belül ráadásul köztudott, hogy e konkrét terméktípus előállításával más uniós gyártó nem foglalkozik. Következésképpen

a Bizottság ezeket az adatokat természetüknél fogva bizalmas információnak tekinti, mivel nyilvánosságra hozataluk jelentős versenyelőnyhöz juttatná a versenytársakat és/vagy rendkívül hátrányosan érintené az adatszolgáltató vállalato(ka)t. Ezenkívül egy másik terméktípus ugyanezen adathalmazra vonatkozó információit is törölték annak érdekében, hogy a rendelkezésre álló összesített adatokból ne lehessen meghatározni az első terméktípushoz tartozó értékeket.

(20) A végleges nyilvánosságra hozatalt követően a vállalat ismételten kijelentette, hogy a kárkülönbözet kiszámítása tekintetében a nyilvánosságra hozatal hiányos és nem megfelelő. Konkrétan azt kifogásolta, hogy nem világos, milyen módon választották ki azt a második terméktípust, amelynek adatait törölték. A Bizottság tisztázni kívánja, hogy teljesen véletlenszerű alapon történt a kiválasztás.

(21) A nyilvánosságra hozatal állítólagos hiányosságát illetően a vállalat megoldásként azt javasolta, hogy a bizottsági tisztviselők fogadják a vállalat ügyvédeit, és anélkül, hogy másolat készülne a bizalmas jellegű dokumentumokról, részletekbe menően vitassák meg velük a dömping- és kárkülönbözet kiszámítását, vagy alternatív megoldásként tegyék lehetővé a bizottsági létesítmények területén található adatszobákba való belépést, ahol feljegyzések készíthetők.

(22) E kérésnek a Bizottság nem tudott eleget tenni. A vállalat ügyvédei csak úgy tudják ellenőrizni a számításokat, ha megkapják az egy vagy két vállalatra vonatkozó pontos adatokat. Minthogy az alaprendelet 19. cikkével összhangban a szóban forgó adatokat a Bizottság köteles bizalmasan kezelni, erre nem kerülhet sor.

(23) A végleges nyilvánosságra hozatal keretében a Bizottság mindemellett kifejezetten kitért arra, hogy – a meghallgató tisztviselő megbízatása [1] alapján – a vállalat bármely, a védelemhez való jogához kapcsolódóan felmerülő kérdéssel – így az aktákba történő betekintéssel is – megkeresheti a meghallgató tisztviselő. A vállalat azonban a végleges nyilvánosságra hozatallal kapcsolatos észrevételek benyújtására magadott határidőn belül nem kérte a meghallgató tisztviselő közbenjárását.

(24) A fentiekre tekintettel a Bizottság elutasítja az érintett exportáló gyártó eljárási jogainak esetleges megsértésére vonatkozó állításokat.

B. AZ ÉRINTETT TERMÉK ÉS A HASONLÓ TERMÉK

1. Az érintett termék

(25) Az ideiglenes rendelet (26) preambulumbekezdésében megállapítottaknak megfelelően az érintett termék a 300 ppm-nél alacsonyabb vastartalmú, (a 300–2 500 nm közötti tartományban, AM1,5 sugárzás mellett mérve) 88 %-nál magasabb napenergia-áteresztésű, (EN 12150 szabvány szerint mérve) 250 °C-ig hőálló, (EN 12150 szabvány szerint mérve) Δ 150 K hőlökés-állóságú, és (EN 1288-3 szabvány szerint mérve) 90 N/mm^2 vagy ennél nagyobb mechanikai szilárdságú edzett nátronmész síküveget tartalmazó szolárüveg (a továbbiakban: érintett termék, közkeletű nevén „szolárüveg"). Az érintett terméket jelenleg az ex 7007 19 80 KN-kód alá sorolják be.

2. A termékkört érintő kérelmek

(26) Az ideiglenes nyilvánosságra hozatalt követően az egyik exportáló gyártó azt állította, hogy az ideiglenes rendelet (32) preambulumbekezdésében szereplő megállapítás ellenére ki kell zárni a termékkörből azon kertészeti üveget, amelynek műszaki jellemzői megfelelnek a szolárüveg – ideiglenes rendelet (26) preambulumbekezdésében meghatározott – műszaki jellemzőinek. Az exportőr egyfelől azzal érvelt, hogy a kertészeti üveg a szolárüvegétől igen eltérő fizikai jellemzőkkel rendelkezik, minthogy: i. a kertészeti üveg a vevők egyedi kéréseinek megfelelően több méretben, míg a szolárüveg rögzített méretekben készül, ii. a kertészeti üveget esetenként mindkét oldalán bevonják, a fényelektromos (fotovillamos) napelemmodulokhoz alkalmazott szolárüveget azonban nem vonják be mindkét oldalán. Második érvként a kertészeti üveg állítólagos eltérő alkalmazására hivatkozott, azt állítva, hogy az nem használható fel sem fényelektromos napelemmodulok, sem pedig napkollektorok gyártásához.

(27) A Bizottság az alábbiakban ismertetett indokok alapján elutasítja az állítást. Először is irreleváns, hogy az üvegházak gyártásához használt szolárüveg méretei eltérnek a fényelektromos napelemmodulokhoz, illetve a napkollektorokhoz alkalmazott szolárüveg méreteitől, mivel a mérettel kapcsolatos igények a fényelektromos napelemmodulok és az üvegházak esetében is változhatnak. Ezenfelül valamely terméknek ezen az alapon történő kizárása esetleg a dömpingellenes intézkedések kijátszásához vezethet. Másodszor, a piacon értékesített kertészeti üveg nem kizárólag két oldalon bevont szolárüveg, hanem lehet bevonat nélküli és egy oldalon bevont is. Ráadásul – a (68) preambulumbekezdésben kifejtettek szerint – a fényelektromos napelemmodulokhoz és a napkollektorokhoz is egyaránt használnak mindkét oldalon bevont üveget. Ezen fizikai jellemző alapján tehát nem lehet különbséget tenni a kertészeti üvegként alkalmazott szolárüveg és az egyéb célokra felhasznált szolárüveg között. Végezetül, nem zárható ki, hogy az üvegházgyártásra szánt szolárüveget fényelektromos napelemmodulok és/vagy napkollektorok gyártásához fogják felhasználni.

[1] Az Európai Bizottság elnökének 2012. február 29-i 2012/199/EU határozata a meghallgató tisztviselő egyes kereskedelmi eljárásokban ellátandó feladatairól és megbízatásáról (HL L 107., 2012.4.19., 5. o.).

(28) A nyilvánosságra hozatalt követően az egyik importőr azt állította, hogy a vállalatok számára igazgatási terhet és időbeli veszteséget jelent az, hogy a bútorüvegként ugyancsak felhasználható szolárüveget nem zárták ki a hatály alól. Ez állítólag arra vezethető vissza, hogy a vállalatoknak tesztjelentéseket kell küldeniük az Unión belüli vámhatóságok részére minden olyan esetben, amikor a vámhatóságok részéről kérdés merül fel azzal kapcsolatban, hogy az importárukra alkalmazni kell-e az intézkedéseket.

(29) A Bizottság álláspontja szerint a szóban forgó üvegtípusokat nem indokolt kivonni a vizsgálat hatálya alól azért, mert adott esetben a szolárüveg kertészeti és bútorüvegként is felhasználható. Az uniós gazdasági ágazatnak a dömpingelt behozatal káros hatásaival szembeni megfelelő védelmének biztosítása érdekében el kell kerülni a joghézagokat, amelyek lehetővé tehetik az intézkedések kijátszását. A megfelelő védelemből fakadó pozitív hatás nagyobb annál a negatív hatásnál, amelyet az érintett importőr – vitatható módón – elszenvedett az igazgatási többletteher következtében.

(30) Egy másik exportáló az úsztatott üveg termékkörből való kizárása mellett érvelt, arra hivatkozva, hogy az általa előállított üveg az építőipar és az üvegházak piacán kerül felhasználásra. Megjegyezte továbbá, hogy úsztatott üveget nem alkalmaznak fényelektromos napelemmodulok gyártásához. A Bizottság által az ideiglenes rendelet (33) preambulumbekezdésében felsorakoztatott érvek alapján a Bizottság azonban ismételten kijelenti, hogy az úsztatott üveg egyértelműen megfelel a szolárüveg ideiglenes rendelet (26) preambulumbekezdésében meghatározott műszaki jellemzőinek. Emellett, mind az uniós gyártók, mind pedig az exportáló gyártók állítanak elő úsztatott üveget. Ezt alátámasztják a nyilvánosság számára hozzáférhető, interneten közzétett információk ([1]). Ebből következően ezt az állítást elutasították.

3. **Következtetés**

(31) Az érintett termékkel és a hasonló termékkel kapcsolatos egyéb észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (26)–(33) preambulumbekezdésében szereplő következtetések megerősítést nyernek.

C. **DÖMPING**

1. **Piacgazdasági elbánás**

(32) Az ideiglenes nyilvánosságra hozatalt, majd pedig a végleges nyilvánosságra hozatalt követően az egyik exportáló gyártó azt állította, hogy a Bizottság hibát vétett, amikor elutasította piacgazdasági elbánás iránt benyújtott kérelmét. A piacgazdasági elbánásról hozott döntéssel kapcsolatban ezt az észrevételt már az ideiglenes szakaszban is benyújtották, és a Bizottság azt az ideiglenes rendelet (43) és (47) preambulumbekezdésében elutasította.

(33) Az exportáló gyártó állítása szerint a gazdasági előny, amelyre a kedvezményes adórendszerek és a támogatások révén tett szert nem képezi árbevételének jelentős hányadát. Ezzel kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy ezzel az érvvel – több más érvvel együtt – a Bizottság már foglalkozott az exportőrnek küldött, 2013. szeptember 13-án kelt levelében, amelyben értesítette a felet a rá vonatkozó piacgazdasági elbánás meghatározásáról. A szöveg különösen azt hangsúlyozta, hogy annak megállapítása szempontjából, hogy vajon a torzulás „jelentős" mértékűnek tekinthető-e, a vizsgálati időszak alatt szerzett gazdasági előny abszolút összege – a szóban forgó gazdasági előny jellegéből adódóan – nem bír jelentőséggel. Ezt az állítást ezért elutasítják.

(34) A fentiekre tekintettel megerősítést nyer az ideiglenes rendelet (34)–(47) preambulumbekezdésében foglalt azon megállapítás, hogy valamennyi piacgazdasági elbánás iránti kérelmet el kell utasítani.

2. **Rendes érték**

2.1. *Az analóg ország kiválasztása*

(35) Az ideiglenes rendeletben az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése a) pontjával összhangban Törökországot választották ki megfelelő analóg országnak. Az egyik exportáló gyártó állítása szerint a rendes érték meghatározásához Törökország nem megfelelő analóg ország, mivel Törökországban mindössze egyetlen szolárüveggyártó működik, és a törökországi piacon gyakorlatilag egyáltalán nincs szolárüvegimport. Az exportáló gyártó emellett azt állította, hogy a szolárüveg törökországi belpiacán alkalmazott haszonkulcs kiugróan magas volt, ami miatt a rendes érték mesterségesen magas szintet ért el. Ugyanez az exportáló gyártó emlékeztetett arra is, hogy a Törökországban előállított szolárüveg esetében nem alkalmaznak bevonási technológiát, és egyetlen törökországi szolárüveg sem készült úsztatott gyártási eljárással. Mindezek következtében a rendes érték megállapításához szükséges kulcstényezők nincsenek jelen a hasonló termék törökországi belpiacán. Az exportáló gyártó ezért azt állította, hogy a rendes értéket inkább az uniós árak alapján kellett volna megállapítani.

(36) A Bizottság először is emlékeztet arra, hogy a hasonló termék tekintetében Törökország nem tart érvényben jelentős kereskedelmi akadályokat. Nem lehet tehát levonni azt a következtetést, amely szerint a törökországi szolárüvegpiac nem enged teret a nemzetközi kereskedelemnek. Éppen ellenkezőleg: a piac nyitott, és a hasonló termék belföldi piaci árát szabadon a kereslet és kínálat egymáshoz való viszonya határozza meg.

([1]) http://www.fsolar.de/cms/fileadmin/user_upload/Bilder/PVSEC_2013/Presse_Information_EU_PVSEC_2013_Paris_ENG.pdf

(37) Másodszor, a törökországi belföldi piac kirívóan magas profitjára vonatkozó állítást illetően a Bizottság hangsúlyozza, hogy az uniós gyártók figyelembe vett időszak alatt elért nyereségéhez képest nem tapasztalt kiugróan magas haszonkulcsot a hasonló termék törökországi piacán a vizsgálati időszak során.

(38) Harmadszor, az, hogy bizonyos terméktípusok adott harmadik országban nem találhatók meg, még nem jelenti azt, hogy a szóban forgó ország ne lenne megfelelő analóg ország. Az alaprendelet 2. cikkének (3) bekezdése épp ellenkezőleg azt írja elő, hogy amennyiben bizonyos terméktípusok esetében nem történt belföldi értékesítés, akkor a rendes értéket a Bizottság a származási országban felmerülő előállítási költségnek és az ehhez hozzászámított értékesítési, általános és adminisztratív költségeknek, valamint a nyereség ésszerű összegének alapján köteles meghatározni. A bevonáshoz, illetve az úsztatott gyártási eljáráshoz kapcsolódó költségek alapjául az uniós gazdasági ágazattól származó, ellenőrzött adatok szolgáltak.

(39) A fentiekre tekintettel elutasítják azt az állítást, mely szerint Törökország nem megfelelő analóg ország.

(40) Ezenkívül a Bizottság nem fogadja el azt az állítást, mely szerint a rendes értéket az Unióban ténylegesen fizetett ár alapján kellett volna megállapítani. Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése a) pontjának megfelelően a Bizottság kizárólag abban az esetben alkalmazhatja az uniós árakat a rendes érték meghatározásához, ha nincs arra lehetősége, hogy azt megfelelő analóg országból származó adatok alapján állapítsa meg. Minthogy megállapítást nyert, hogy létezik olyan megfelelő analóg ország, amelynek esetében a gyártó részéről kellő együttműködés áll fenn, a Bizottság köteles volt az ebből az analóg országból származó adatok alapján meghatározni a rendes értéket, és nem folyamodhatott az uniós árak használatához ([1]).

(41) A Bizottság megerősíti, hogy az alaprendelet 2. cikkének (7) bekezdése értelmében kiválasztott analóg ország Törökország.

2.2. *Rendes érték*

(42) Az egyik exportáló gyártó szerint a Bizottság hibát vétett akkor, amikor kizárólag az analóg országban történt nyereséges értékesítések és a nem nyereséges értékesítések vélelmezett haszonkulccsal növelt értéke alapján határozta meg a rendes értéket.

(43) A Bizottság megerősíti, hogy – miként azt az ideiglenes rendelet (61) és (62) preambulumbekezdése kifejti és az alaprendelet 2. cikkének (4) bekezdése előírja – a rendes érték meghatározása előtt megbizonyosodott afelől, hogy a nyereséges értékesítések aránya a törökországi belföldi piacon a hasonló termék valamennyi terméktípusa esetében elérte a 80 %-ot. Ennek megfelelően tehát a törökországi belföldi piacon történt valamennyi – nyereséges és nem nyereséges – értékesítést figyelembe vette a rendes érték meghatározásakor. Ez az állítás tehát megalapozatlan és ezért elutasították.

(44) A rendes érték meghatározásával kapcsolatos további észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (58)–(64) preambulumbekezdése megerősítést nyer.

2.3. *Exportár*

(45) Az exportárakkal kapcsolatos észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (65) preambulumbekezdése megerősítést nyer.

2.4. *Összehasonlítás*

(46) Az ideiglenes nyilvánosságra hozatalt, majd a végleges nyilvánosságra hozatalt követően az egyik exportáló gyártó azt állította, hogy a Bizottság hibát követett el, amikor esetében az exportárat az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének i) pontja alapján kiigazította. Érvelése szerint a gyártó és a vele kapcsolatban álló kereskedő gazdasági egységet alkotnak, ami eleve kizárja a szóban forgó kiigazítás elvégzését. A kiigazítás szintje mindenesetre túl magas, mivel annak meghatározásához a Bizottság a tényleges haszonkulcsot vette alapul, amely viszont nem a szokásos piaci árakat tükrözi, hanem transzferárazási megállapodás eredménye. A Bizottságnak ehelyett a kiigazítást (amennyiben az egyáltalán szükséges volt) a gyártó és a független importőr közötti, a piaci árak szerinti becsült haszonkulcs alapján kellett volna elvégeznie.

(47) A vizsgálat során bebizonyosodott, hogy az exportáló gyártó saját, működő exportrészleggel rendelkezik, amely az uniós ügyfelekkel tárgyalásokat folytatott az értékesítési feltételekről, feladta a gyártásra vonatkozó megrendeléseket, megszervezte és lebonyolította a végtermék uniós ügyfelekhez történő szállítását – így gondoskodott valamennyi fuvarokmányról is –, elvégezte az export vámkezelést és elkészítette az értékesítéshez szükséges dokumentumokat. Való igaz, hogy az exportáló gyártó és a kapcsolódó kereskedő exporttal kapcsolatos feladatkörei között nem volt átfedés. Az exportáló gyártó mindazonáltal értékesítési számlákat bocsátott ki a kereskedőnek, aki viszont a maga részéről az uniós ügyfeleknek állított ki a szerződéses ár alapján értékesítési számlát. A kifizetett összeg a kapcsolódó kereskedőhöz folyt be, aki a haszonkulcs levonását követően a fennmaradó összeget kifizette az exportáló gyártónak.

([1]) A C-338/10. sz., Grünwald Logistik Service (GmbH) (GLS) kontra Hauptzollamt Hamburg-Stadt ügy.

(48) A Bizottság ezért megállapítja, hogy a kapcsolódó kereskedő még abban az esetben sem tekinthető belső értékesítési részlegnek, ha a két vállalat egy gazdasági egységnek minősül, és a 2. cikk (10) bekezdésének i) pontja szerinti kiigazítás teljes mértékben indokolt. Másfelől, mivel az elvégzett kiigazítás a kapcsolódó vállalatok között ténylegesen alkalmazott haszonkulcsot tükrözi, semmi nem indokolja, hogy azt egy másik, elméleti összeggel helyettesítsék. Ezt az állítást ezért elutasítják.

(49) Az egyik exportáló gyártó azt állította, hogy az uniós gazdasági ágazaténál jóval nagyobb termelési kapacitással rendelkezett, így előnyt annak következtében élvezett, hogy esetében az érintett termék gyártási eljárása alacsonyabb költségekkel járt. A Bizottságnak ezért figyelembe kell vennie az alacsonyabb gyártási költségéhez kapcsolódó, szóban forgó állítólagos előnyt, és el kell végeznie a szükséges kiigazítást.

(50) A Bizottság ezt az állítást nem fogadhatja el. Először is, az exportáló gyártó nem utalt olyan vonatkozó jogszabályi rendelkezésre, amely alapján egy ilyen jellegű kiigazítás elvégezhető lenne. Másodszor, nem bizonyított, hogy a nagyobb termelési kapacitásból adódó alacsonyabb költségek az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdése értelmében befolyásolnák az árakat vagy az árak összehasonlíthatóságát. Még ha igazolható is a költségek közötti különbség, nem világos, hogy ez miképp jelenik meg a végső árban, illetve hogy azt nem ellensúlyozza bármely, a többi költség tekintetében fennálló különbség.

(51) Ezenkívül az exportáló gyártó által vélelmezett előny az uniós gazdasági ágazat esetében felmerült költségeknél állítólagosan alacsonyabb előállítási költségekre vonatkozott. Ezt illetően emlékeztetni kell arra, hogy az exportáló gyártó nem részesült piacgazdasági elbánásban, és így nem került sor költségeinek ellenőrzésére. Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontja szerint a Bizottság a rendes értéket az analóg országbeli gyártó tényleges árai és/vagy költségei alapján határozta meg, aminek hátterében az állt, hogy a nem piacgazdasággal rendelkező országok árait és költségeit nem a piaci erők működése határozza meg, és azok így a piaci árak és költségek szempontjából nem tekinthetők megbízható referenciának.

(52) A Kínában működő egyik exportáló gyártó azt állította, hogy egyik versenytársa esetében a Bizottságnak ki kell igazítania a gyártelepi paritáson számított exportárat, vagyis le kell vonnia az árból a harmadik félnek állítólagosan kifizetett szolgáltatási díjat és licencdíjat.

(53) A Bizottság ezt az állítást elutasítja. Először is, az exportáló gyártó nem jelezte, hogy az alaprendelet mely rendelkezése teremti meg az alapot egy ilyen jellegű kiigazítás elvégzéséhez. Másodszor, még ha az állítás értelmezése lehetővé is tenné az alaprendeletnek a fuvarozási, a biztosítási, az anyagmozgatási, a rakodási és a mellékköltségek tekintetében elvégzendő kiigazításokról szóló 2. cikke (10) bekezdése e) pontjában foglalt rendelkezések alkalmazását, a rendelkezés nem vonatkozik a szolgáltatási díjakra, illetve licencmegállapodással kapcsolatos költségekre. Ezek üzleti költségeknek minősülnek, amelyek általában a harmadik féltől származó technológiai licencet használó gyártónál jelentkeznek, függetlenül attól, hogy az árukat exportra vagy a belföldi piacon értékesítik. E költségeket tehát az export és a belföldi értékesítés során alkalmazott végső áraknak egyaránt tükrözniük kell. A szóban forgó költségek ezért nem befolyásolhatják az exportár és a rendes érték összehasonlíthatóságát. Minthogy ezek alapján nem indokolt a 2. cikk (10) bekezdése szerinti kiigazítás, az állítást elutasították.

(54) Az ideiglenes rendelet (67) és (68) preambulumbekezdésének értelmében a rendes érték és az exportár tisztességes összehasonlítása érdekében – az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésével összhangban – megfelelő kiigazítások formájában figyelembe vették az árakat és az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló különbségeket.

(55) Ez alapján minden esetben vállalatspecifikus kiigazításokat végeztek a fuvarozási, tengeri fuvarozási és biztosítási, anyagmozgatási, rakodási és mellékköltségek, exportvámok és jutalékok tekintetében, amennyiben bebizonyosodott, hogy azok befolyásolják az árak összehasonlíthatóságát. Az ideiglenes intézkedések bevezetését követően a Bizottság azonban észlelte, hogy a héakiigazítással kapcsolatban mulasztás történt. Ezt a (169) preambulumbekezdés vonatkozó táblázatában szereplő dömpingszámítások tekintetében orvosolták.

(56) Két exportáló gyártó szerint az exportár és a rendes érték tekintetében végzett ár-összehasonlítást egy terméktípus esetében nem megfelelően végezték el. Ezt az állítást a (67)–(68) preambulumbekezdés tárgyalja.

2.5. *Dömpingkülönbözetek*

(57) Észrevételek hiányában a dömpingkülönbözetek kiszámításához alkalmazott, az ideiglenes rendelet (69)–(73) preambulumbekezdésében ismertetett módszer megerősítést nyer.

(58) Az egyik exportáló gyártó jelezte, hogy a dömpingellenes eljáráshoz kapcsolódó kérdőívben tévedésből több esetben is hibásan adta meg a „költség, biztosítás fuvardíj" értékét (a továbbiakban: CIF-érték) az érintett termék unióba irányuló exportértékesítései tekintetében. A feltüntetett CIF-értékek túl alacsonyak voltak, és emiatt a vállalatra vonatkozó dömpingkülönbözet, illetve kárkülönbözet magasabb szintet mutatott.

(59) A Bizottság alaposan megvizsgálta e kérést. Miután összevetette, és a helyszínen ellenőrizte a kérdéses ügyletek CIF-árait az uniós importőr adataival, a Bizottság megállapíthatta, hogy a kérés jogos. A Bizottság ezért ezt az állítást elfogadta.

(60) Figyelembe véve a rendes érték és az exportár kiigazítását, illetve további észrevételek hiányában a vámfizetés nélküli, CIF uniós határparitásos ár százalékában kifejezett végleges dömpingkülönbözetek az alábbiak:

Vállalat	Dömpingkülönbözet
Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd	83,1 %
Zhejiang Hehe Photovoltaic Glass Technology Co., Ltd	78,4 %
Zhejiang Jiafu Glass Co., Ltd; Flat Solar Glass Group Co., Ltd; Shanghai Flat Glass Co., Ltd	90,1 %
Henan Yuhua New Material Co., Ltd	41,6 %
Egyéb együttműködő vállalatok	84,7 %
Minden más vállalat	90,1 %

D. A KÁR

1. Az uniós gazdasági ágazat és az uniós gyártás meghatározása

(61) Nem érkezett észrevétel az uniós gazdasági ágazat és az uniós gyártás meghatározását illetően. A Bizottság ezért megerősíti az ideiglenes rendelet (75)–(79) preambulumbekezdését.

2. Uniós felhasználás

(62) Az ideiglenes nyilvánosságra hozatalt követően a mintába felvett uniós gyártók értékesítési volumenére vonatkozó, panaszos által szolgáltatott számadatokat aktualizálták a mintába felvett uniós gyártóktól származó adatok alapján. Az 1. táblázatot ennek megfelelően kiigazították (lásd lent). A kiigazítás nem módosítja vagy érvényteleníti az ideiglenes rendelet adatai alapján megállapított tendenciát, illetve levont következtetéseket. Minthogy az uniós felhasználással kapcsolatban nem nyújtottak be észrevételt, az ideiglenes rendelet (80)–(82) preambulumbekezdésében szereplő, az uniós felhasználásra vonatkozó tendenciák megerősítést nyernek.

1. táblázat

Uniós felhasználás (1 000 m^2)

	2009	2010	2011	Vizsgálati időszak
Teljes uniós felhasználás	16 596	28 239	33 993	27 412
Index	*100*	*170*	*205*	*165*

Forrás: Glass for Europe, a panaszos és a mintába felvett uniós gyártók kérdőívekre adott válaszai

3. Az érintett országból származó dömpingelt behozatal volumene, ára és piaci részesedése

(63) Az uniós gazdasági ágazat értékesítésének kiigazításából adódóan (lásd a (62) preambulumbekezdést) az érintett országból származó behozatal piaci részesedésére vonatkozó adatokat is ki kellett igazítani (lásd a 2. táblázatot). A kiigazítás nem módosítja az ideiglenes rendelet adatai alapján megállapított tendenciát, illetve levont következtetéseket.

(64) Ezért a Bizottság megerősíti az ideiglenes rendelet (83)–(87) preambulumbekezdését.

2. táblázat

A behozatal volumene (1 000 m^2) és piaci részesedése

	2009	2010	2011	Vizsgálati időszak
Piaci részesedés	7,2 %	7,3 %	18,1 %	30,5 %
Index	*100*	*100*	*250*	*421*

Forrás: Glass for Europe, a panaszos és a mintába felvett uniós gyártók kérdőívekre adott válaszai

4. **Áralákínálás**

(65) Az ideiglenes rendelet (88)–(89) preambulumbekezdése ismerteti a vizsgálati időszak alatti áralákínálás meghatározása esetében követett eljárást. Az összehasonlítás keretében a mintába felvett uniós gyártók által az uniós piacon független vevőknek történt értékesítések során alkalmazott, gyártelepi szintre igazított, terméktípusonkénti súlyozott átlagos eladási árakat vetették egybe a mintába felvett együttműködő exportáló gyártóktól importált, megfelelő terméktípusok súlyozott átlagos áraival. A szóban forgó behozatalok az uniós piacon első független vevőknek értékesített behozatalok voltak, amelyeket a felfelé – vagyis vámkezeléssel, vámmal, anyagmozgatási és rakodási költségekkel – kiigazított CIF-alapon állapítottak meg. Az említett kiigazítások – termékkódtól függően – 7 % és 15 % közötti árnövekedést eredményeztek.

(66) Az árakat a kereskedelem azonos szintjén történt tranzakciókat vizsgálva termékkódonként, az adatokat az előző preambulumbekezdésben foglaltak szerint megfelelően kiigazítva, az engedmények és a visszatérítések levonását követően hasonlították össze. Az összehasonlítás – a mintába felvett uniós gyártók vizsgálati időszak alatt lebonyolított forgalmának százalékában kifejezve – kimutatta, hogy a dömpingelt behozatal súlyozott átlagban 10,6 % és 26,7 % között kínál alá a mintába felvett uniós gyártók által alkalmazott áraknak.

(67) Két exportáló gyártó szerint az árak összehasonlítását egy terméktípus esetében nem megfelelően végezték el. Konkrétan azt állították, hogy a két oldalon bevont szolárüveget az egy oldalon bevont szolárüvegtől elkülönítve kellett volna kezelni az összehasonlításkor. Állítólag a két oldalon bevont szolárüveg ára és költségei jóval meghaladják az egy oldalon bevont szolárüveg árát és költségeit. Azt is állították, hogy az egy oldalon bevont szolárüvegénél „általában" jóval magasabb a két oldalon bevont szolárüveg napenergia-áteresztési tényezője. Végezetül, az egyik exportáló gyártó szerint a fényelektromos napelemmodulokhoz nem alkalmaznak két oldalon bevont szolárüveget, mivel annak ára jóval magasabb az egy oldalon bevont szolárüveg áránál, napenergia-áteresztési tényezője viszont a fényelektromos napelemmodulok gyártása esetén megegyezik az egy oldalon bevont szolárüveg tényezőjével. A naphőenergiát hasznosító termékek szempontjából azonban állítólag jelentőséggel bír a két oldalon bevont szolárüveg magasabb áteresztő képessége, hiszen ezáltal a naphőenergiát hasznosító termékek jóval nagyobb hatékonysággal működhetnek.

(68) Az alábbiakban kifejtett indokok alapján a Bizottság elutasítja az exportáló gyártók állításait. Először is, az exportáló gyártók általános jellegű kijelentéseket fogalmaztak meg, és nem támasztották alá bizonyítékokkal, hogy következetesen különbség mutatkozna az egy oldalon bevont, illetve a két oldalon bevont szolárüveg gyártási költségei között. Az uniós gazdasági ágazat ennek épp az ellenkezőjét állította, és kijelentette, hogy az előállítási költségek az alkalmazott bevonási technológia függvényében változnak, és a két oldalon bevont üveg nem feltétlenül drágább az egy oldalon bevont üvegnél, ami fordítva is igaz. Másodszor, a két oldalon bevont üvegnek az egy oldalon bevont üveghez képest valóban magasabb lehet a napenergia-áteresztése (előbbivel legfeljebb 98 %-os, utóbbival pedig legfeljebb 95 %-os napenergia-áteresztés érhető el), és ez a műszaki paraméter valóban csak a naphőenergiát hasznosító termékek szempontjából bír jelentőséggel, míg a fényelektromos napelemmodulok tekintetében irreleváns. Ugyanakkor, szemben az exportáló gyártó állításával, a két oldalon bevont szolárüveget ugyancsak értékesítik fényelektromos napelemmodult gyártóknak, sőt e terméknek ez jelenti a fő piacát. Ami azt illeti, a vizsgálati időszak alatt az uniós gazdasági ágazat által értékesített két oldalon bevont üvegek elhanyagolható részét tették ki a napkollektorokhoz kapcsolódó értékesítések (a két oldalon bevont üvegek összértékesítésnek ez kevesebb mint 1 %-át jelentette, míg az értékesítések fennmaradó hányada fényelektromos napelemmodulokhoz kapcsolódott).

(69) A behozatalt követő költségeket illetően két észrevételt nyújtottak be az ideiglenes nyilvánosságra hozatal után. Az első, a panaszos által benyújtott észrevétel szerint a vámkezelés, a vám, az anyagmozgatási és rakodási költségek tekintetében a költségkiigazításoknak jóval alacsonyabb értéket kéne képviselniük, vagyis a vámkezelés, az anyagmozgatási és rakodási költségek esetében 3 %-os vámmal növelt 0,26 EUR/m^2-t lenne indokolt használni a 3 %-os vámmal növelt 0,40 EUR/m^2 helyett.

(70) A második észrevételt az egyik exportáló gyártó nyújtotta be, aki szerint az anyagmozgatás, a vámkezelési díjak és az importált termékeknek a behozatal helyén történt ideiglenes raktározásának költségeire vonatozó 0,40 EUR/m^2-es összesített adaton kívül nem hoztak nyilvánosságra tételes bontás szerinti részadatokat. Azt állította továbbá, hogy nem került kifejtésre, milyen kritériumok alapján került meghatározásra, hogy egy adott kiigazítás indokolt vagy éppen indokolatlan.

(71) A Bizottság által alkalmazott szóban forgó kiigazítások a Kínában előállított szolárüveget importáló vállalatoktól származó, ellenőrzött adatokon alapulnak, és az érintett termék vizsgálati időszak alatti behozatalához kapcsolódóan felmerült tényleges költségek súlyozott átlagát tükrözik. A panaszos által benyújtott nyilatkozatban ezzel szemben olyan rendes díjak szerepeltek, amelyeket a Kínából történő, szabványos tengeri konténerszállítás esetében egy független szállítmányozó általában felszámít. Ez a nyilatkozat nem tekinthető megalapozott bizonyítéknak azokra a díjakra vonatkozóan, amelyeket a szállítmányozók ténylegesen felszámoltak az érintett termék vizsgálati időszak alatti behozataláért. Következésképpen a panaszos által megfogalmazott állítást elutasítják.

(72) Ami az exportáló gyártó állítását illeti, nem volt lehetséges részletesebb bontásban megadni a 0,40 EUR/m^2-es összeget, mivel az egy súlyozott átlagnak felel meg, amelyet a vizsgálati időszak alatti kínai szolárüveg-behozatalok különböző uniós kikötőkben kiállított, jelentős számú tényleges számlái alapján számítottak ki. Ebből adódóan a behozatalt követően felmerült tényleges költségek a rakományt fogadó uniós kikötő, a terméktípus, a behozatal helyén igénybe vett ideiglenes raktározás stb. függvényében változnak.

(73) Ezenfelül a behozatalt követő költségeknek az ideiglenes rendeletben elvégzett bizottsági kiigazítása indokoltnak tekinthető, mert annak alapjául a kínai szolárüveg-behozatalok ellenőrzött, a független importőrök által teljesített tényleges számlái szolgáltak.

(74) Minthogy az áralákínálás kiszámításához használt módszertannal kapcsolatban egyéb észrevétel nem érkezett, az ideiglenes rendelet (89)–(90) preambulumbekezdésében ismertetett ár-összehasonlítási eljárás megerősítést nyer.

5. **Makrogazdasági mutatók**

(75) Az ideiglenes rendelet (92) preambulumbekezdésében ismertetettek szerint a kárelemzés céljából a Bizottság szétválasztotta a makrogazdasági és mikrogazdasági kármutatókat. A figyelembe vett időszak tekintetében a makrogazdasági mutatókat az uniós gazdasági ágazat által szolgáltatott, a vizsgálat során jelentkezett uniós gyártók teljes körét lefedő adatok alapján elemezték.

(76) Az egyik exportáló gyártó szerint a Bizottság nem az alaprendelet 3. cikkének (2) és (5) bekezdésével összhangban végezte el a kárelemzést, mert két különálló, és állítólag egymásnak ellentmondó adatcsoport – vagyis a makro- és mikrogazdasági kármutatók – alapján elemezte a kárt. Kifejtette továbbá, hogy az elemzés két adatcsoportra visszavezethető állítólagos következetlensége komoly aggályokat vet fel a károkozásról kialakított általános kép helyességével, méltányosságával és tárgyilagosságával kapcsolatban.

(77) A végleges nyilvánosságra hozatalt követően a szóban forgó vállalat megismételte állítását. Több olyan korábbi vizsgálatot is megemlített, amelyek esetében a különböző adatcsoportok makro-, vagy mikroadatként történő meghatározásakor az uniós intézmények állítólag nem következetesen jártak el.

(78) A Bizottság ezt az állítást nem fogadhatja el. A mintavétellel járó esetekben ez a módszer alkalmazandó az uniós gazdasági ágazat helyzetének elemzésére, illetve annak érdekében, hogy ne kizárólag a mintára, hanem az uniós gazdasági ágazat egészére jellemző tendenciákat is figyelembe vegyék. Az elemzés az alaprendelet 3. cikke (5) bekezdésében előírt valamennyi tényezőt megvizsgálta. A kárra vonatkozó következtetés levonásához szintén az összes szóban forgó tényezőt mérlegelték. Következésképpen a kárelemzést az alaprendelet 3. cikke (2) bekezdésével és 3. cikke (5) bekezdésével összhangban végezték el.

(79) További észrevételek hiányában a Bizottság megerősíti az ideiglenes rendelet (90)–(94) preambulumbekezdését.

(80) Ami a Bizottság által az ideiglenes rendelet (95)–(103) preambulumbekezdésében elemzett makrogazdasági mutatókat illeti, némileg módosult az uniós gyártók piaci részesese (lásd az 5. táblázatot) abból adódóan, hogy az uniós gazdasági ágazat értékesítését kiigazították (lásd a (62) preambulumbekezdést). A kiigazítás azonban nem módosítja az ideiglenes rendelet adatai alapján megállapított tendenciát, illetve levont következtetéseket. A Bizottság ezért megerősíti az ideiglenes rendelet (95)–(105) preambulumbekezdését.

5. táblázat

Értékesítési volumen és piaci részesedés

	2009	2010	2011	Vizsgálati időszak
Értékesítési volumen (1 000 m^2)	14 696	25 303	26 556	18 039
Index	*100*	*172*	*181*	*123*
Piaci részesedés	88,6 %	89,6 %	78,1 %	65,8 %
Index	*100*	*101*	*88*	*74*

Forrás: Glass for Europe, a panaszos és a mintába felvett uniós gyártók kérdőívekre adott válaszai

6. **Mikrogazdasági mutatók**

(81) Az ideiglenes nyilvánosságra hozatalt követően aktualizálták a termelési egységköltség mintába felvett uniós gyártókra vonatkozó adatait. Ennek megfelelően az 7. táblázat némileg módosult (lásd lent). A kiigazítás nem módosítja vagy érvényteleníti az ideiglenes rendelet adatai alapján megállapított tendenciát, illetve levont következtetéseket. Észrevételek hiányában a Bizottság tehát megerősíti az ideiglenes rendelet (106)–(123) preambulumbekezdését.

7. táblázat

Átlagos eladási árak az Unióban

	2009	2010	2011	Vizsgálati időszak
Termelési egységköltség (EUR/m^2)	13,13	8,38	8,44	9,34

Forrás: az uniós gyártók kérdőívekre adott válaszai

7. **A kárra vonatkozó következtetés**

(82) További észrevételek hiányában a Bizottság megerősíti az ideiglenes rendelet (124)–(129) preambulumbekezdésében foglalt következtetést, mely szerint az uniós gazdasági ágazatot az alaprendelet 3. cikkének (5) bekezdése értelmében jelentős kár érte.

E. **OKOZATI ÖSSZEFÜGGÉS**

1. **A dömpingelt import hatása**

(83) Az ideiglenes rendelet (131), (132) és (133) preambulumbekezdésében a Bizottság megállapította, hogy okozati összefüggés áll fenn az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett jelentős kár és a Kínából származó dömpingelt behozatal között. Ezt a következtetést számos érdekelt fél kétségbe vonta arra hivatkozva, hogy nem áll fenn megalapozottnak és állandónak tekinthető egyidejűség a kár és az érintett országból származó import növekedése között. Ez annak a ténynek tudható be, hogy a Kínából származó behozatal 2009 és 2011 között nőtt számottevő mértékben. Ezenkívül a kínai import átlagára 2011-ben 4,96 EUR/m^2 volt, amely megközelíti a 2012. évi (4,38 EUR/m^2-es) árat.

(84) Ugyanezen felek azt állították, hogy az a következtetés, amely szerint a 2012. évi kínai importnak tudható be az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kár, ellentmond azoknak a megállapításoknak, hogy a kínai import a megelőző évben állítólag annak ellenére nem fejtett ki egyáltalán semmiféle kedvezőtlen hatást – különösen az uniós gazdasági ágazat haszonkulcsa tekintetében –, hogy nagyon hasonló volt az import átlagára.

(85) A figyelembe vett időszak kezdetétől a vizsgálati időszak végéig a behozatal 596 %-kal nőtt, piaci részesedése pedig 321 %-kal bővült. Az importárak 27,2 %-kal csökkentek a figyelembe vett időszak alatt.

(86) Helytálló a megállapítás, mely szerint az uniós gazdasági ágazat 2011. évi haszonkulcsa annak ellenére alig marad el a 2010-ben elért szinttől, hogy a kínai import már 2011-ben jelentős mértékben nőtt. Mindazonáltal az uniós szolárüveg-felhasználás 2011-ben számottevően – vagyis 2010 és 2011 között 20,4 %-kal – nőtt, míg a Kínából származó behozatal ugyanezen időszak alatt 150 %-kal bővült. A vizsgálati időszakban, amíg a felhasználás valamivel több mint 19 %-kal visszaesett, a kínai import volumene 2011-hez képest több mint 35 %-os növekedést ért el. Ez egyértelműen bizonyítja, hogy az uniós gazdasági ágazat által a vizsgálati időszakban elszenvedett jelentős kár és a dömpingelt kínai behozatal erőteljes növekedése azonos időszakban jelentkezett. Emellett természetesen időbe telik, amíg az uniós gyártókat elérik a dömpingelt import növekedésének kedvezőtlen hatásai (mint például az ügyfelek elpártolása, a veszteségtermelés, a beruházások megtérülésének, illetve a pénzforgalom csökkenése stb.). Ezért az állítást elutasítják.

(87) A végleges nyilvánosságra hozatalt követően ugyanezen felek azt állították, hogy az elszenvedett jelentős kár és a dömpingelt kínai behozatal időbeli egybeesését a teljes – vagyis 2009-től a vizsgálati időszak végéig tartó – figyelembe vett időszak tekintetében nem lehet az ez alatt az időszak alatt jelentkezett közbenső tendenciák mérlegelése nélkül vizsgálni.

(88) A Bizottság a figyelembe vett időszakbeli közbenső tendenciákat is elemezte. Az a tény, hogy az uniós gazdasági ágazat 2011-ben még annak ellenére nyereségesen működött, hogy a kínai import ekkor már erőteljes növekedést mutatott; nem cáfolja meg a következtetést, amely szerint a vizsgálati időszak tekintetében időbeli egybeesés állapítható meg az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kár és a dömpingelt kínai import között.

(89) A vizsgálati időszakban a felhasználás valamivel több mint 19 %-os visszaesése ellenére a kínai exportáló gyártók:

— 2011-hez képest 12,4 százalékponttal növelték piaci részesedésüket, míg az uniós gazdasági ágazat részesedése 12,3 százalékponttal csökkent,

— több mint 35 %-kal növelték a kínai import volumenét, miközben az uniós gazdasági ágazat értékesítése 32 %-kal csökkent, valamint

— több mint 10 %-kal tovább csökkentették a már eleve rendkívül alacsony exportáraikat és akár 26,7 %-kal is az uniós gazdasági ágazat árai alá kínáltak, ami hozzájárult az uniós gazdasági ágazat vizsgálati időszak alatt elszenvedett veszteségéhez.

(90) A fenti elemzés alapján a Bizottság megállapítja, hogy a dömpingelt behozatal, valamint annak a piaci részesedés tekintetében elért jelentős, a folyamatosan az uniós gazdasági ágazat árai alá kínáló árak melletti növekedése okozta az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett jelentős kárt.

(91) A dömpingelt behozatal hatásával kapcsolatos egyéb észrevételek hiányában a Bizottság megerősíti az ideiglenes rendelet (131), (132) és (133) preambulumbekezdését.

2. **Egyéb tényezők hatása**

2.1. *Harmadik országokból származó behozatal*

(92) Az uniós gazdasági ágazat értékesítési adatainak kiigazítása (lásd a (62) preambulumbekezdést) nyomán a harmadik országokból származó behozatal piaci részesedésére vonatkozó adatok kismértékben módosultak (lásd a kiigazított adatokat tartalmazó 11. táblázatot). A kiigazítás azonban nem módosítja az ideiglenes rendelet adatai alapján megállapított tendenciát, illetve levont következtetéseket.

(93) Egyéb észrevétel hiányában a Bizottság megerősíti az ideiglenes rendelet (134)–(137) preambulumbekezdését.

11. táblázat

Harmadik országokból származó behozatal (1 000 m^2)

Harmadik országok	2009	2010	2011	Vizsgálati időszak
Piaci részesedés	4,2 %	3,1 %	3,8 %	3,7 %
Index	*100*	*74*	*90*	*88*

Forrás: Glass for Europe, a panaszos és az uniós gyártók kérdőívekre adott válaszai

2.2. *Az uniós gazdasági ágazat exportteljesítménye*

(94) Az egyik fél kétségbe vonta az ideiglenes rendelet (139) preambulumbekezdésében szereplő bizottsági megállapításokat, amelyek szerint a mintába felvett uniós gyártók exportértékesítésének vizsgálati időszak alatti visszaesését legnagyobb valószínűséggel az uniós gazdasági ágazat főbb exportpiacaira (nevezetesen az Egyesült Államokba és Kanadába) irányuló rendkívül alacsony árú kínai export váltotta ki. A fél szerint ez megalapozatlan következtetés, hiszen Kína már 2011-ben is exportált, és így nincs magyarázat arra, hogy az export hatása miért csak 2012-ben jelentkezett. Azt állította továbbá, hogy az alacsony exportértékesítési eredmény valódi oka az, hogy az uniós gazdasági ágazat nem volt versenyképes, és nem tudott versenyben maradni, amikor a világpiaci árak csökkentek. Mindezek alapján a fél szerint megállapítható, hogy az uniós gazdasági ágazat exportértékesítésének vizsgálati időszak alatti visszaesése tovább növelte az elszenvedett kárt.

(95) A mintába felvett uniós gyártók értékesítési összvolumenén belül az exportértékesítések 2009-ben (az induló szakaszban) 20 %-ot, 2010-ben 11 %-ot, a csúcsévnek számító 2011-es évben pedig mindössze 14 %-ot tettek ki. 2012-ben további, 5 %-ra történő csökkenés volt tapasztalható.

(96) A Bizottság az alábbiakban ismertetett indokok alapján elutasítja ezeket az állításokat. Az uniós gazdasági ágazat fő piacát a múltban és jelenleg is a világ egyik legnagyobbjának számító uniós piac, nem pedig a harmadik országbeli piacok jelentették és jelentik. Emellett a szolárüveg viszonylag nagy súlyú és törékeny termék, így a távolabbi pontokra történő szállítása (a törés és korrózió miatt) járulékos költségekkel jár. A mintába felvett exportáló gyártók kérdőívekre adott válaszai alapján rendelkezésre álló bizottsági információk szerint az uniós gazdasági ágazat fő exportpiacaira irányuló kínai export árai valóban rendkívül alacsonyak voltak, és ezek ráadásul 2011-hez képest még alacsonyabb szintre süllyedtek a vizsgálati időszakban. Ez azt jelzi, hogy az uniós gazdasági ágazat gyengébb exportteljesítménye – ahogyan azt a vizsgálat megerősítette – a harmadik országbeli piacok esetében is mindenekelőtt az egyre alacsonyabb árú kínai exportra vezethető vissza.

(97) A végleges nyilvánosságra hozatalt követően ugyanez a fél azzal érvelt, hogy a vizsgálat az uniós piacra vonatkozott, és nem mérte fel, hogy a harmadik országbeli piacokon egyáltalán sor került-e az állítólagos tisztességtelen árképzésre.

(98) Ezenkívül még ha helytállóak is az uniós intézmények megállapításai, álláspontja szerint azok olyan károkat is az Unióba irányuló dömpingelt behozatalnak tulajdonítanak, amelyeket más tényezők váltottak ki. Ekképpen a harmadik országokba irányuló, állítólag alacsony árú vagy támogatott kínai kivitelek nem az Unióba irányuló dömpingelt behozatalok, és így ezeket független tényezőknek kell tekinteni, amelyek károkozó hatása nem kapcsolható össze a dömpingelt behozatalokkal.

(99) A Bizottság ezt az állítást elutasítja. A bizottsági vizsgálat nem terjed ki arra, hogy Kína dömping- és/vagy támogatott árakon exportál-e a harmadik országokba. A mintába felvett exportáló gyártók által a harmadik országokban alkalmazott exportárakról szolgáltatott adatok alapján a Bizottság mindössze azt állapította meg, hogy a szóban forgó árak az utóbbi években folyamatosan csökkentek.

(100) Hasonlóképpen, a Bizottság a harmadik országokba irányuló kínai import árainak csökkenését független tényezőként elemezte, és nem kapcsolta össze az Unióba történő dömpingelt behozatallal. Ezt a tényt valójában csak mint az uniós gazdasági ágazat legfontosabb harmadik országbeli célpiacaira irányuló export csökkenésének egyik lehetséges magyarázataként használták, szem előtt tartva, hogy a szóban forgó piacok sem a múltban nem számítottak, sem pedig jelenleg nem minősülnek az uniós gazdasági ágazat fő piacának. Az uniós gazdasági ágazat értékesítésének még a csúcséveknek számító 2010-ben és 2011-ben is több mint 85 %-át az uniós piacon belüli értékesítés adta.

(101) Ezért megerősítést nyer az ideiglenes rendelet (140) preambulumbekezdésében szereplő következtetés, mely szerint a mintába felvett uniós gyártók exportteljesítményének romlása nem befolyásolhatja a dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazatot ért kár közötti okozati összefüggést.

2.3. *A felhasználás, a kapacitás és a kapacitáskihasználás alakulása*

(102) Az egyik fél állítása szerint az uniós gazdasági ágazatot ért kár hátterében az uniós felhasználás visszaesése áll. Az állítások alapján ez az egyetlen olyan tényező, amely 2012-ben mutatott első alkalommal csökkenést, illetve amelyre indokoltan visszavezethető az okozott kár, hiszen a kínai import már 2011-ben megjelent, mégpedig a 2012. évihez hasonló árakon. A végleges nyilvánosságra hozatalt követően ugyanez a vállalat megismételte állítását.

(103) Való igaz, hogy az előző évekhez képest a felhasználás 2012-ben visszaesett. A Bizottság elemzése azonban a figyelembe vett időszak kezdőidőpontjától a vizsgálati időszak végéig terjed ki, amely időtartam alatt az uniós felhasználás összességében 65 %-kal nőtt. A figyelembe vett időszak alatt az uniós gazdasági ágazat piaci részesedése folyamatos és számottevő – vagyis összességében 25,7 %-os – csökkenést mutatott, miközben a kínai behozatal piaci részesedése 321 %-kal bővült. A figyelembe vett időszakban a kínai behozatal 596 %-kal nőtt.

(104) A vizsgálati időszakban ráadásul az uniós felhasználás még a 2010. évihez hasonló szintet ért el, miközben – az ideiglenes rendelet 10. táblázatban feltüntetettek szerint – a 2010-es volt az az év, amikor az uniós gazdasági ágazat elfogadható mértékű nyereségre tett szert. Az uniós felhasználás vizsgálati időszak alatti visszaesése tehát önmagában nem okozhatta az uniós gazdasági ágazat vizsgálati időszak alatt keletkezett veszteségét. Ezenfelül az uniós gazdasági ágazat piaci részesedése 26,6 %-kal csökkent 2010 és 2012 között, miközben a kínai behozatal piaci részesedése ugyanezen időszak alatt 318 %-kal nőtt. Végezetül, amennyiben az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kár a felhasználás vizsgálati időszak alatti visszaesésének következménye, akkor annak a kínai behozatalra is hatással kellett volna lennie. Ez azonban egyértelműen nem így történt. Éppen ellenkezőleg, a vizsgálati időszak alatt a kínai import mind a volumen, mind pedig a piaci részesedés tekintetében jelentős növekedést ért el.

(105) Következésképpen a Bizottság elutasítja ezt az állítást és megerősíti az ideiglenes rendelet (141) és (142) preambulumbekezdésében levont következtetéseket.

(106) Az uniós gazdasági ágazatnak az ideiglenes rendelet 4. táblázatában feltüntetett termelési kapacitását illetően a Bizottság azt az álláspontot képviseli, hogy annak növekedése egyértelműen az uniós felhasználás 2011-ig tartó növekvő tendenciáját követte.

(107) A Bizottság emellett megállapította, hogy a termelési kapacitás 2011 és a vizsgálati időszak vége közötti 12,5 %-os növekedésének fő oka az volt, hogy a szolárüveg piaca újabb vállalattal bővült, miközben a piacon jelenlévő összes többi vállalat termelési kapacitása ugyanezen időszak alatt kismértékben visszaesett.

(108) Ezért a Bizottság véleménye szerint az uniós gazdasági ágazat kapacitásának alakulása összességében az uniós felhasználás tendenciáját követte. A Bizottság tehát úgy véli, hogy az uniós gazdasági ágazat jelentős termelési kapacitása – amely már a figyelembe vett időszak kezdetén is számottevő volt, és amely a vizsgálati időszak alatt is tekintélyes mértékű maradt – nem befolyásolhatja a dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kár közötti okozati összefüggést.

(109) A végleges nyilvánosságra hozatalt követően több fél azzal érvelt, hogy a Bizottság elmulasztotta figyelembe venni, hogy az állítólagos többletkapacitás volt az elszenvedett kár egyik lényegi kiváltó oka. A figyelembe vett időszak alatti kapacitásbővítést az állítások szerint nem indokolta a felhasználás növekedése, mivel az uniós gazdasági ágazat szempontjából rendkívül nagy és állandó különbség mutatkozott a kapacitás és a felhasználás között, amely meglátásuk szerint gazdasági szempontból nem fenntartható. Az egyik fél azt állította továbbá, hogy az a tény, hogy 2011 és a vizsgálati időszak vége között új szereplő lépett a piacra, hozzájárult az elszenvedett kárhoz, mivel ezáltal fokozódott a belpiaci verseny.

(110) Azt is állította, hogy az uniós felhasználás csökkenése és a termelési kapacitás bővülése az exportértékesítések visszaesésével együtt alacsony kapacitáskihasználtsághoz vezetett. Az alacsony kihasználtság magas állandó költségeket eredményezett, és ez véleménye szerint igen súlyos következményekkel járt az uniós szolárüveg-iparág számára.

(111) A Bizottság megállapítja, hogy az uniós gazdasági ágazat egészének kapacitása a figyelembe vett időszakban végig folyamatosan meghaladta az uniós összfelhasználást. Ennek ellenére a vizsgálati időszakot megelőző két évben az uniós gazdasági ágazathoz tartozó, mintába felvett vállalatok nyereségesek voltak, és csak a vizsgálati időszak alatt kellett jelentős mértékű – 14,5 %-os – veszteséget elkönyvelniük.

(112) A mintába felvett uniós gyártók kapacitása 2010 és 2011 között ráadásul mindössze 4 %-kal, 2011 és a vizsgálati időszak között pedig 2,6 %-kal nőtt, vagyis e tekintetben 2010 és a vizsgálati időszak között összességében 6,7 %-os, szerény mértékű növekedés volt tapasztalható.

(113) Következésképpen a felhasználás és a kapacitás közötti különbség a figyelembe vett időszak teljes tartama alatt fennállt, és bár valamivel magasabb volt a vizsgálati időszakban, nem szolgál magyarázatul a mintába felvett vállalatok vizsgálati időszak alatt keletkezett tetemes veszteségére. Mindezek alapján a Bizottság elutasítja az állítást, mely szerint az uniós gazdasági ágazat olyan szintű kapacitással rendelkezik, amely gazdasági szempontból nem fenntartható.

(114) Azt az állítást illetően, hogy a piacra újonnan belépő vállalat 2012-ben hozzájárult az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kárhoz, a Bizottság megállapítja, hogy bár a szóban forgó új piaci szereplő jelentős kapacitást épített ki, a vizsgálati időszakban termelési és értékesítési volumene rendkívül alacsony volt, az uniós összértékesítésnek hozzávetőleg 2 %-át tette ki. A vállalat piacra lépése tehát nem befolyásolhatta az uniós gazdasági ágazat egészének teljesítményét, leszámítva a kapacitására, illetve kapacitáskihasználására vonatkozó ágazati adatokra gyakorolt jelentős hatását. Valójában, ha nem vesszük figyelembe a szóban forgó vállalat adatait, akkor tulajdonképpen az összes többi uniós gyártó kapacitása csökkenést mutatott a 2011 és 2012 közötti időszak tekintetében.

(115) Ezenkívül a vizsgálat nem erősítette meg, hogy az állandó költségek súlyos következményekkel jártak volna a szolárüveg-iparág számára. A vizsgálati időszakban a mintába felvett uniós gyártók átlagos állandó költsége a gyártási összköltségek 25–35 %-át tette ki. Az ezt megelőző – vagyis a 2010-es és 2011-es – években az állandó költségek ugyan valamivel alacsonyabb százalékértéket mutattak, de még mindig ebben a tartományban mozogtak. Ez egyértelműen bizonyítja, hogy a vizsgálati időszak alatti jelentős kapacitás kétségkívül hatást gyakorolt a termelési költségekre, de a kiváltott hatás nem volt jelentős, illetve nem szolgál magyarázatul a vizsgálati időszak alatt keletkezett – különösen az előző években elért nyereséghez képest – tetemes veszteségekre. Emellett a mintába felvett uniós gyártók kapacitáskihasználása a korábbi évekhez képest csökkenést mutatott, igaz a vizsgálati időszakban még mindig 65 %-os volt.

(116) Végezetül, a bizottsági elemzés azt is figyelembe vette, hogy a kiépített kapacitás átalakítható másfajta üvegek gyártására, amely termékek már nem tartoznak e vizsgálat hatálya alá. Következésképpen e tényezőt is számításba véve a Bizottság kijelenti, hogy nem ért egyet az érdekelt fél azon állításával, mely szerint a jelentős kiépített kapacitás gazdasági szempontból nem fenntartható.

(117) Tekintettel a fentiekre a Bizottság elutasítja a fél állításait, és ismételten kijelenti, hogy a felhasználás, a kapacitás és a kapacitáskihasználás figyelembe vett időszak alatti tendenciái – amelyeket együttesen és külön-külön is megvizsgáltak –, nem befolyásolják az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett jelentős kár és a dömpingelt import között megállapított okozati összefüggést.

2.4. *A napelemmodulokkal kapcsolatos tendenciák*

(118) Két fél azt állította, hogy az érintett termék felhasználásának alakulása mellett az uniós gazdasági ágazatot ért kárhoz a napelemmodulok felhasználásának visszaesése, valamint az ezen ágazat 2011 végén, 2012 elején elszenvedett vesztesége is hozzájárult. A fotovoltaikuspanel-gyártók pénzügyi nehézségeinek a szolárüveg piacára gyakorolt hatása állítólag – a két esemény között szükségképpen eltelt időszak miatt – 2011 végén és 2012-ben jelentkezett.

(119) Ezeket az érveket az egyik fél a végleges nyilvánosságra hozatalt követően ismét benyújtotta.

(120) Az ideiglenes rendelet (143) preambulumbekezdésében a Bizottság valóban azt állapította meg, hogy a napelemmodulok kapcsán megfigyelt tendenciák jelentős hatással bírnak a szolárüveg felhasználása szempontjából, hiszen a szolárüveg értékesítésének 80–85 %-át a napelemmodul-gyártók (kristályos szilícium fényelektromos modulok és vékonyrétegű fényelektromos napelemmodulok) felé történő eladások teszik ki. Miként azonban az az ideiglenes rendelet (143) és (144) preambulumbekezdésében is szerepel, a napelemmodulok felhasználása folyamatos növekedést mutatott a figyelembe vett időszak – vagyis 2009–2012 – során, és bár 2012-ben a felhasználás csökkent, 2009-hez képest 221 %-kal, 2010-hez képest pedig 44 %-kal magasabb szintet ért el [1]. Megállapítást nyert továbbá, hogy az átvételi árak 2011 végi, 2012 eleji csökkentése nem befolyásolta a napelemmodulok dömpingelt behozatala és a jelentős kár között megállapított okozati összefüggést [2], mivel a napelemmodulok iránti kereslet viszonylag magas maradt 2009 és 2012 között.

(121) A fentiek figyelembevételével a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a napelemmodulok felhasználási szintjének 2012. évi csökkenése önmagában nem tekinthető olyan jellegű tényezőnek, amely befolyásolná a Kínából származó szolárüveg dömpingelt behozatala és az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett jelentős kár között megállapított okozati összefüggést.

(122) Hasonlóképpen, minthogy a napelemmodulok iránti kereslet viszonylag magas szintű maradt 2009–2012 között, és ugyanezen időszakban a szolárüveg iránti kereslet 65 %-kal nőtt, a napelemmodul-gyártók pénzügyi helyzetének 2011. év végi, illetve 2012. év eleji romlásának szolárüveg-felhasználásra gyakorolt hatása önmagában nem tekinthető olyan jellegű tényezőnek, amely befolyásolná a szolárüveg Kínából érkező dömpingelt behozatala és az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett jelentős kár között megállapított okozati összefüggést.

(123) Egyéb észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (144) preambulumbekezdésének következtetése megerősítést nyer.

2.5. *Az okozati összefüggésre vonatkozó következtetés*

(124) Tekintettel a fentiekre a Bizottság megerősíti az ideiglenes rendelet (130)–(133) preambulumbekezdésében tett megállapításait, melyek szerint a vizsgálati időszak alatt az érintett országból származó érintett termék behozatala dömpingelt formában történt, és az uniós gazdasági ágazat értékesítése alá kínált. Ráadásul egyértelmű időbeli egybeesés állapítható meg a dömpingelt import volumenének növekedése és az uniós gazdasági ágazat helyzetének romlása között. A dömpingelt import közvetlen versenyben állt az uniós gazdasági ágazat termelésével, melynek következtében a figyelembe vett időszakban az uniós gazdasági ágazat vesztett jövedelmezőségéből és piaci részesedéséből. Az előzőekben – együttesen, illetve külön-külön is – elemezték a kár egyéb lehetséges okait, melyekkel kapcsolatban megállapítást nyert, hogy azok nem befolyásolják a Kínából származó dömpingelt behozatal és az uniós gazdasági ágazatot ért jelentős kár között megállapított okozati összefüggést.

(125) Tekintettel arra, hogy nem nyújtottak be új bizonyítékot, amely megváltoztatná e következtetést, illetve nem érkezett az okozati összefüggésről levont következtetéssel kapcsolatban további észrevétel; a Bizottság megerősíti az ideiglenes rendelet (145) és (146) preambulumbekezdéseit.

F. AZ UNIÓS ÉRDEK

1. Az uniós gazdasági ágazat érdeke

(126) Az uniós gazdasági ágazat érdekével kapcsolatos észrevételek hiányában a Bizottság megerősíti az ideiglenes rendelet (148)–(151) preambulumbekezdését.

2. A független importőrök és kereskedők érdeke

(127) A független importőrök és kereskedők érdekével kapcsolatos észrevételek hiányában a Bizottság megerősíti az ideiglenes rendelet (152), (153) és (154) preambulumbekezdését.

[1] A Kínai Népköztársaságból származó vagy ott feladott kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részeik (azaz elemek és lemezek) behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről és a Kínai Népköztársaságból származó vagy ott feladott e behozatal tekintetében nyilvántartásbavételi kötelezettség bevezetéséről szóló 182/2013/EU rendelet módosításáról szóló, 2013. június 4-i 513/2013/EU bizottsági rendelet 16. oldalán található 1-a és 1-b táblázatok (HL L 152., 2013.6.5., 5. o., a továbbiakban: a fotovoltaikus panelekről szóló ideiglenes rendelet). A fotovoltaikus panelekről szóló ideiglenes rendelet B. szakasza értelmében a vizsgálat tárgyát képező termék a kristályos szilícium fotovillamos (fényelektromos) modulok vagy panelek, valamint a kristályos szilícium fotovillamos (fényelektromos) modulokban vagy panelekben használatos elemek és lemezek. Következésképpen a vékonyrétegű fényelektromos napelemmodulok nem képezték az említett vizsgálat tárgyát és felhasználásukat sem elemezték.

[2] A fotovoltaikus panelekről szóló ideiglenes rendelet (107)–(109) preambulumbekezdésében szereplő megállapításokat megerősítette a Kínai Népköztársaságból származó vagy ott feladott kristályos szilícium fotovillamos modulok és alapvető részeik (azaz elemek) behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló, 2013. december 2-i 1238/2013/EU tanácsi végrehajtási rendelet (HL L 325., 2013.12.5., 1. o.) (245)–(265) preambulumbekezdése.

3. **A nyersanyag-beszállítók érdeke**

(128) A nyersanyag-beszállítók érdekével kapcsolatos észrevételek hiányában a Bizottság megerősíti az ideiglenes rendelet (155) preambulumbekezdését.

4. **A felhasználók érdeke**

(129) Az egyik felhasználó jelentkezett és megjegyezte, hogy a dömpingellenes intézkedések hatása őt nem fogja érinteni, mivel nem alkalmazott, és nem is áll szándékában használni Kínában gyártott szolárüveget.

(130) Az egyik exportáló gyártó azt állította, hogy lehetséges, hogy a kínai szolárüvegre kivetett dömpingellenes vámmal az uniós szolárüveg-iparág szerény előnyre tenne szert, de a vám jelenős károkat okozna a fényelektromos, illetve a napkollektorok uniós iparágának abból adódóan, hogy magasabb árat kell majd fizetniük az érintett termékért. Emellett, ez vélhetően ellentétes az Unió környezetvédelmi célkitűzéseivel, hiszen a fényelektromos napelemmodulok és a naphőenergiát hasznosító termékek árának növekedésével járna, amellett, hogy az energiaintenzívnek tartott szolárüveg-iparágnak kedvezne.

(131) Az ideiglenes rendelet (157) preambulumbekezdésében foglaltaknak megfelelően a dömpingellenes vámok kivetése csak rendkívül korlátozott (1 % alatti) hatást fog gyakorolni a napelemmodulok összköltségére. Nem nyújtottak be bizonyítékot, amely megkérdőjelezné ezen elemzés pontosságát. Ezt az állítást ezért elutasítják.

(132) Az uniós érdekkel kapcsolatos egyéb észrevételek hiányában a Bizottság megerősíti az ideiglenes rendelet (155)–(159) preambulumbekezdését.

5. **Versenyszempontok**

(133) Az ideiglenes rendelet (160)–(163) preambulumbekezdésében feltárt versenyszempontokkal kapcsolatban nem érkezett észrevétel, és a szóban forgó preambulumbekezdéseket a Bizottság megerősíti.

6. **Az uniós érdekkel kapcsolatos következtetés**

(134) Nem érkezett észrevétel, amely módosítaná az uniós érdek ideiglenes rendelet szerinti elemzését. A Bizottság ezért megerősíti az ideiglenes rendelet (164) preambulumbekezdését.

G. **VÉGLEGES DÖMPINGELLENES INTÉZKEDÉSEK**

1. **A kár megszüntetéséhez szükséges szint**

(135) Több érdekelt fél vitatta az uniós gazdasági ágazatra az ideiglenes rendelet (167) preambulumbekezdése szerint elvárható 8,3 %-os haszonkulcs alkalmazását, mivel azt irreálisan magas értéknek vélték. Érvelésük szerint a 2010. évi 8,3 %-os haszonkulcs volt a legmagasabb érték a figyelembe vett időszak alatt, aminek hátterében az áll, hogy globálisan a 2010-es számított a legjobb évnek a fényelektromos iparág szempontjából. Azt állították továbbá, hogy 2012-ben ugyanezt a haszonkulcsot dömping hiányában az uniós szolárüveg-iparág nem érhette volna el, amikor a fényelektromos napelemmodulok iparág, beleértve a fényelektromos napelemmodulok uniós iparágát is, 2012-ben világszerte mély recesszióba került.

(136) A Bizottság ezt az állítást elutasítja. Az elvárható haszonkulcsnál a Bizottság a mintába felvett uniós gyártók 2010-ben elért nyereségének átlagát alkalmazta, amely évben az érintett termék importja még mérsékelt volt, és így még nem torzíthatta a rendes versenyfeltételeket. A kár megszüntetéséhez szükséges szint meghatározásához használt haszonkulcs tehát egy olyan időszakra vonatkozik, amikor rendes, a dömpingelt behozatal által még nem befolyásolt versenyfeltételek mellett az uniós gazdasági ágazat megalapozottan arra számíthatott, hogy nyereséget könyvel el ([1]).

(137) Végezetül, a felek állításával ellentétben a szolárüveg-iparág esetében nem a 2010-es év számított a csúcsévnek, hanem a 2011. év, amikor az iparág tekintetében a legmagasabb szintet érte el az uniós felhasználás és az uniós gazdasági ágazat értékesítési volumene.

(138) A végleges nyilvánosságra hozatalt követően az egyik fél megismételte az elvárható haszonkulcsként alkalmazott haszonkulccsal szemben emelt kifogását. Érvelése szerint a Bizottságnak az összes olyan egyéb tényezőt figyelembe kellene vennie, amely a vizsgálati időszak alatt befolyásolta a jövedelmezőséget. Meglátása szerint az ésszerű elvárható haszonkulcs nem lehet 5 %-nál magasabb.

(139) A Bizottság az alábbiakban ismertetett indokok alapján elutasítja ezt az állítást. Az alkalmazott elvárható haszonkulcs nem becslésen, hanem az uniós gazdasági ágazat által a dömpingelt kínai behozatal versenytorzító hatásának jelentkezése előtt elért tényleges nyereségén alapul. A Bizottság ezt ésszerű nyereségnek tekinti, és figyelembe vette, hogy a piaci helyzet – eltekintve a dömpingelt kínai behozatal hatásától – nem különbözött számottevően a

([1]) Vö. a T-462/04 sz., HEG és Graphite India kontra Tanács ügyben 2008. december 17-én hozott ítélet (161–162 pont).

vizsgálati időszakhoz képest. A fél ezzel kapcsolatban tett kijelentése, miszerint a 2010. évi felhasználás jóval meghaladta a 2012-es szintet, nem felel meg a valóságnak. Az E.2.3. szakaszban említetteknek megfelelően 2010-ben a 2012. évihez hasonló szintű felhasználás volt tapasztalható. Emellett, a várt erőteljes keresletbővülésre való tekintettel az uniós gazdasági ágazat 2010-ben bővítette kapacitását, ami kedvezőtlen hatást gyakorolt az ágazat említett évben elért nyereségére. Végezetül, mivel a javasolt 5 %-os elvárható haszonkulcs nem számadatokon alapul, illetve nem ténylegesen elvégzett számítások eredménye, tetszőlegesen megjelölt értéknek minősül, tehát nem elfogadható.

(140) A panaszos ezzel szemben azt állította, hogy a haszonkulcs túl alacsony, és a Bizottságnak 15 %-ra kellene növelnie azt, mivel a panaszosok 2010-ben 10 % fölötti nyereségre tettek szert. A mintába felvett többi uniós gyártó által 2010-ben elért alacsonyabb haszonkulcsok az állítások szerint nem tekinthetők olyan reprezentatív nyereségnek, amely ésszerűen elvárható abban az esetben, ha nincs jelen tisztességtelen kereskedelmi behozatal. Legnagyobb annak a valószínűsége, hogy a vezetői stratégiával vagy döntésekkel – így esetleg a piaci részesedés növelését szolgáló rövid távra szóló árképzési döntésekkel – kapcsolatos indokokkal magyarázható, hogy ezek a vállalatok a szóban forgó évben miért csak alacsonyabb haszonkulcsot értek el, és miért ezeket a vállalatokat érte el elsőként a dömpingelt behozatal káros hatása.

(141) A Bizottság nem fogadja el ezt az állítást. Miként az már ebben a szakaszban kifejtésre került, a Bizottság álláspontja szerint a teljes uniós gazdasági ágazat 2010. évben elért nyereségének átlaga megfelelőképpen tükrözi a rendes versenyfeltételek melletti nyereségátlagot. Ezt a következtetést nem cáfolja meg az a tény, hogy az uniós gazdasági ágazaton belül néhány szereplő olyan vezetői döntéseket hozott, amelyekből adódóan a haszonkulcs ezen ágazat többi szereplőjénél alacsonyabb, vagy magasabb értéket ért el. Valójában az ilyen jellegű különbségek a piacgazdaságokban működő vállalatok magatartásának lényegi sajátosságának számít.

(142) Egyéb észrevétel hiányában a Bizottság megerősíti az ideiglenes rendelet (166)–(169) preambulumbekezdésében ismertetett módszertant.

2. **Végleges intézkedések**

(143) A dömpinggel, a kárral, az okozati összefüggéssel és az uniós érdekkel kapcsolatban levont következtetéseket figyelembe véve, és az alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdésével összhangban, az érintett termék behozatalára végleges dömpingellenes intézkedéseket kell bevezetni – az alacsonyabb vám szabályának megfelelően – a kárkülönbözetek szintjén. Ebben az esetben a vámtételt tehát a megállapított kárkülönbözetek szintjén határozzák meg.

(144) Az ideiglenes nyilvánosságra hozatalt követően a panaszos azt állította, hogy az ideiglenes *ad valorem* vámok nem voltak hatékonyak. Következésképpen azzal a kéréssel fordult a Bizottsághoz, hogy a végleges intézkedések minimális importár formájában kerüljenek bevezetésre. A panaszos azzal érvelt, hogy minimális importárak alkalmazásával javulna az intézkedések hatékonysága, különösen abban az esetben, ha két különböző importár kerülne bevezetésre: egy a bevonattal ellátott, egy pedig a bevonat nélküli szolárüvegre vonatkozóan. A panaszos az alábbi indokokra hivatkozott:

(145) A panaszos először is azzal érvelt, hogy a vizsgálati időszakot követően az uniós piac számára az exportáló gyártók a bevonattal ellátott üveget ugyanazon az áron értékesítették, mint a bevonat nélküli szolárüveget a vizsgálati időszakban. Azt állította továbbá, hogy a bevonattal ellátott üveg előállítása nagyobb költségekkel jár, mint a bevonat nélküli üveg előállítása, és ezért azt általában a bevonat nélküli üveg áránál 20–25 %-kal magasabb áron értékesítik.

(146) A panaszos második érve szerint a vizsgálati időszakot követően a bevonat nélküli szolárüveg felől a bevonattal ellátott szolárüveg felé mozdult el az uniós kereslet. A felhasználók a bevonat nélküli szolárüveg helyett egyre nagyobb arányban vásároltak bevonattal ellátott szolárüveget. Ennek következtében 2013. második felében a Kínából az Unióba irányuló behozatal szinte egészét a bevonattal ellátott szolárüveg tette ki, jóllehet ennek épp az ellenkezője volt tapasztalható a vizsgálati időszak alatt.

(147) A dömpingellenes intézkedéseknek valóban több formája létezik. Az intézkedések formájának kiválasztásakor a Bizottságnak nagy mozgástere van, de a cél továbbra is a káros dömping hatásainak felszámolása.

(148) A vizsgálat során megerősítést nyert, hogy – a két termék eltérő műszaki jellemzőiből adódóan – a költségek és az árak tekintetében egyaránt jelentős különbség mutatkozik meg a bevonattal ellátott, illetve a bevonat nélküli szolárüveg között. A bevonattal ellátott szolárüveg – amely az alkalmazott technológiától függően lehet egy oldalon vagy két oldalon bevont – a bevonat nélküli szolárüveghez képest valóban megnöveli az áteresztést, és további jellemzőkkel is rendelkezhet az öntisztulás, a szennyeződéstaszítás és a keménység tekintetében. A kiváló minőségű bevonat nélküli szolárüvegek napenergia-áteresztése akár a 92 %-ot is elérheti. A bevonat hozzávetőleg 3 %-kal csökkentheti (oldalanként) a visszatükröződést, és így a maximális áteresztés az egy oldalon bevont szolárüveg esetében akár a 95 %-ot, a két oldalon bevont szolárüveg esetében akár a 98 %-ot is elérheti.

(149) A vizsgálati időszak alatt a Kínából származó és az Unióban értékesített szolárüvegimporton belül 81 %-ot tett ki a bevonat nélküli szolárüveg, és mindössze 19 %-ot a bevonattal ellátott szolárüveg. Megállapítást nyert, hogy a vizsgálati időszak alatt az árak és a költségek tekintetében egyaránt hozzávetőleg 30 %-os különbség volt tapasztalható a bevonat nélküli és a bevonattal ellátott szolárüveg között.

(150) Mindazonáltal a Bizottság úgy véli, hogy a panaszos által benyújtott bizonyítékok nem voltak kellőképpen megalapozottak. Ezenkívül a Bizottság rendelkezésére nem áll elegendő bizonyíték, vagy bármilyen más forrásból származó adat, amely alapján arra vonatkozó következtetést vonhatna le, hogy az ideiglenes dömpingellenes intézkedések bevezetése óta a kereslet a bevonat nélküli termékek felől a bevonattal ellátott szolárüveg felé mozdult el, és hogy – különösen – a bevonattal ellátott üveg árai jelentősen csökkentek, mint ahogyan azt a panaszos állította.

(151) A Bizottság ezért nem fogadja el ezt az állítást, és indokoltnak tartja, hogy minimális importárak helyett *ad valorem* vámok kerüljenek bevezetésre. Mindazonáltal, az előzőekben felsorakoztatott aggályok eloszlatása érdekében két külön integrált vámtarifakód (TARIC-kód) kerül kialakításra: egy a bevonattal ellátott szolárüvegre, egy másik pedig a bevonat nélküli szolárüvegre vonatkozóan. Ilyenformán a Bizottság szorosan nyomon tudja követni a piaci fejlődést, és kellő időben határozni tud arról, hogy szükségesek-e további intézkedések.

(152) A Bizottság emlékeztet arra is, hogy a múltban adott körülmények fennállása esetén alkalmaztak minimális importárat, különösen az alábbi helyzetekben:

— ha egy terméktípus exportára különlegesen magas, amiből adódóan e terméktípus esetében nem valósult meg dömping ([1]),

— az uniós gyártók piaci erejéhez és piaci részesedéséhez fűződő megfontolások, amelyek az uniós érdekből adódóan szükségessé teszik annak biztosítását, hogy a behozatal ára ne legyen magasabb egy adott szintnél ([2]).

(153) Emellett minimális importárat elsősorban homogén termékekre alkalmaztak, nem pedig az olyan, a jelenlegihez hasonló termékek esetében, amelyeknek számos terméktípusa létezik.

(154) A Bizottság ezen okokból kifolyólag is azt álláspontot képviseli, hogy a minimális importárak alkalmazása a jelenlegi esetben nem megfelelő.

(155) A végleges nyilvánosságra hozatalt követően a panaszos ismét benyújtotta a minimális importárak alkalmazására irányuló kérését, és a fenti (152)–(156) preambulumbekezdés észrevételezéseként a következőket jegyezte meg.

(156) Először is, a szóban forgó preambulumbekezdések állítólag nem foglalkoznak az intézkedési formáknak a dömping és a támogatás kárt okozó hatásának megszüntetésére vonatkozó hatékonyságával kapcsolatos megfontolásokkal, pedig ez olyan ésszerű ok, amely szintén a minimális importárak alkalmazása mellett szól.

(157) Másodszor, a Bizottság állítólag nem fejtette ki, hogy ezek a megfontolások miért bírnak jelentőséggel a jelenlegi ügy szempontjából, és miért fontosabbak az uniós gazdasági ágazat érdekénél.

(158) Harmadsorban azzal érvelt, hogy az érintett termék kellően homogén a minimális importárak gyakorlati adminisztrációjához, hiszen a két fő terméktípust nyilvánvaló egyedi jellemzők különböztetik meg egymástól, ami lehetővé teszi az árak közötti megfelelő különbségtételt, a könnyen elvégezhető adminisztrációt és nyomon követést, különösen, mivel jelenleg a bevonattal ellátott szolárüveg teszi ki szinte a teljes importot.

(159) Ami az első állítást illeti, úgy tűnik, hogy a kereslet valóban elmozdulhatott a bevonat nélküli szolárüvegek felől a bevonattal ellátott szolárüvegek felé. Minthogy azonban nem nyújtottak be további bizonyítékokat, a Bizottság nem vonhatja le a következtetést, mely szerint – különösen – a bevonattal ellátott szolárüveg árai jelentősen csökkentek. Következésképpen nincs ok változtatni a korábbiakban levont következtetésen, mely szerint az *ad valorem* vámok alkalmazása megfelelőbb megoldást jelent a dömping és a támogatás kártokozó hatásának megszüntetése szempontjából.

(160) Ami a második észrevételt illeti, a szóban forgó preambulumbekezdések azt voltak hivatottak szemléltetni, hogy a Bizottság meglátása szerint ebben az esetben nem indokolt minimális importárat alkalmazni, hacsak nem támasztják alá további bizonyítékokkal a panaszos által megfogalmazott állításokat. Minthogy erre nem került sor, a Bizottság nem tartja szükségesnek, hogy tovább elemezze, hogy milyen előnnyel járna az uniós iparág érdeke szempontjából a lehetséges minimális importár.

([1]) A Malajziából és a Kínai Népköztársaságból származó egyes gyűrűs iratgyűjtő szerkezetek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vámok kivetéséről és a kivetett ideiglenes vámok végleges beszedéséről szóló, 1997. január 20-i 119/97/EK tanácsi rendelet (70) preambulumbekezdése (HL L 22., 1997.1.24., 1. o.).

([2]) A Kínai Népköztársaságból származó melamin behozatalára alkalmazandó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló, 2011. május 10-i 457/2011/EU tanácsi végrehajtási rendelet (76) preambulumbekezdése (HL L 124., 2011.5.13., 2. o.).

(161) Ami a harmadik észrevételt illeti, a panaszos nem kérdőjelezte meg a Bizottság által a vizsgálat során meghatározott különböző terméktípusokat, és nem bizonyította, hogy ne lenne eltérés az árak tekintetében. Az exportáló gyártók kötelezettségvállalásra vonatkozóan tett ajánlata, amely különböző minimális importárak alkalmazását javasolta, szintén azt jelzi, hogy ezek ténylegesen létező eltérések. Ezért ezt az állítást elutasítják. Mindenesetre, még ha a Bizottság el is fogadná, hogy az érintett termék sokkal inkább tekinthető homogénnek, akkor is irrelevánsnak tartja e kérdést, hiszen a minimális importár alkalmazására irányuló kérést már az előzőekben ismertetett két indok alapján is elutasította. Emlékeztetni kell továbbá arra, hogy a Bizottság kizárólag kivételes esetben veheti figyelembe a vizsgálati időszakot követő időszakra vonatkozó információkat (lásd az alaprendelet 6. cikkének (1) bekezdését). A panaszosok nem bizonyították, hogy ilyen kivételes helyzetről lenne szó, és hogy a további lehetséges megoldások – mint például további TARIC-kód kialakításával történő nyomon követés – ne lennének elégségesek.

(162) Következésképpen a Bizottság ezeket az állításokat elutasítja.

(163) A végleges nyilvánosságra hozatalt követően több napelemmodul-gyártó is a minimális importár alkalmazását kérte. Fő aggályaik a következők voltak:

— a vizsgálati időszakot követően a szolárüveg gyártási kapacitása nagymértékben visszaesett, és számos uniós gyártó végérvényesen kiszorult a piacról. A piacon mindössze három uniós gyártó maradt, amelyek immár az európai keresletnek legfeljebb 50 %-át képesek kielégíteni. Ebből adódóan a napelemmodul-gyártók szükségképpen Kínából származó készletekkel fedezik szükségleteiket. Az egyik felhasználó azt állította, hogy a beszerzés tekintetében kénytelen lenne arra az egy vagy két uniós gyártóra hagyatkozni, amelyek teljesíteni tudnák a követelményként meghatározott műszaki termékelőírásokat.

— A – jelenlegi tervek szerinti – vámok jelentősen megnövelnék a napelemmodulok termékköltségeit (wattonként mintegy 3 centtel, amely állítólag a fotovoltaikus panelek esetében megállapított minimális importár 5 %-ának felel meg).

— A minimális importárat oly módon kell kialakítani, hogy az ne okozzon költségnövekedést az uniós napelemmodulok számára.

(164) Az első érvet illetően a Bizottságnak nincs indoka feltételezni, hogy azok az uniós gyártók, amelyek visszafogták termelésüket vagy ideiglenesen felhagytak a gyártással, ne indítanák meg újra teljes kapacitással a termelést, ha ismét tisztességes árak alkalmazására kerülne sor az importok kapcsán. Miként az a (106)–(112) preambulumbekezdésben is szerepel, az uniós gazdasági ágazat elegendő kapacitással rendelkezik ahhoz, hogy a teljes uniós felhasználást lefedje. Ebből következően ezt az állítást elutasították. A Bizottság annak az egy felhasználónak az állítását szintén elutasítja, aki szerint a beszerzés tekintetében kénytelen lenne egy vagy két uniós gyártóra hagyatkozni. A kínai exportáló gyártók tulajdonképpen a továbbiakban is folytathatják az uniós piacra történő beszállítást. A dömpingellenes intézkedéseknek – függetlenül attól, hogy milyen formában kerülnek bevezetésre – azt kell biztosítaniuk, hogy az import tisztességes áron történjen, és nem az a céljuk, hogy teljes mértékben felszámolják a Kínából érkező importálást.

(165) Ami a második érvet illeti, állításukat a felhasználók egyáltalán nem támasztották alá bizonyítékokkal. A Bizottság ugyanakkor az ideiglenes rendelet (157) preambulumbekezdésében azt állapította meg, hogy az intézkedések hatása nem érné el a vizsgálat során együttműködő napelemmodul-gyártók összköltsége tekintetében az 1 %-ot. Ezt az állítást ezért elutasítják.

(166) Következésképpen szükségtelen állást foglalni a napelemmodul-gyártók által felvetett harmadik ponttal kapcsolatban.

(167) A dömpingellenes vizsgálattal párhuzamosan szubvencióellenes vizsgálatra is sor került. Tekintettel az alacsonyabb vám elvének alkalmazására és arra, hogy a végleges támogatáskülönbözetek alacsonyabbak a kár megszüntetéséhez szükséges szintnél, a Bizottságnak a megállapított végleges támogatáskülönbözetek mértékével megegyező végleges kiegyenlítő vámot, majd ezt követően végleges dömpingellenes vámot kell kivetnie, legfeljebb a vonatkozó kár megszüntetéséhez szükséges szint mértékében. A fentiek alapján az említett vámok az alábbi tételek szerint kerülnek megállapításra:

Vállalat	Támogatáskülönbözet	Dömpingkülönbözet	A kár megszüntetéséhez szükséges szint	Kiegyenlítő vám	Dömpingellenes vám
Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd	3,2 %	83,1 %	39,3 %	3,2 %	36,1 %
Zhejiang Hehe Photovoltaic Glass Technology Co., Ltd	17,1 %	78,4 %	26,2 %	17,1 %	9,1 %

Vállalat	Támogatáskülönbözet	Dömpingkülönbözet	A kár megszüntetéséhez szükséges szint	Kiegyenlítő vám	Dömpingellenes vám
Zhejiang Jiafu Glass Co., Ltd; Flat Solar Glass Group Co., Ltd; Shanghai Flat Glass Co., Ltd	12,8 %	90,1 %	42,1 %	12,8 %	29,3 %
Henan Yuhua New Material Co., Ltd	16,7 %	41,6 %	17,1 %	16,7 %	0,4 %
Egyéb együttműködő vállalatok	12,4 %	84,7 %	36,5 %	12,4 %	24,1 %
Minden más vállalat	17,1 %	90,1 %	42,1 %	17,1 %	25,0 %

(168) Az e rendeletben meghatározott, egyes vállalatokra alkalmazandó egyedi dömpingellenes vámokat a jelenlegi vizsgálat eredményei alapján állapították meg. Ennek megfelelően a vámok az e vizsgálat során az e vállalatok tekintetében feltárt helyzetet tükrözik. Ezek a vámtételek (ellentétben a „minden más vállalatra" alkalmazandó országos vámmal) ennélfogva kizárólag az érintett termék érintett országból származó, és a vállalatok – ily módon az említett konkrét jogalanyok – által gyártott termékek behozatalára alkalmazandók. Azok az importált érintett termékek, melyeket az e rendelet rendelkező részében külön nem említett egyéb vállalatok gyártanak – ideértve a külön említett vállalatokkal kapcsolatban álló jogalanyokat is – nem részesülnek e vámok előnyeiből, ezekre a „minden más vállalatra" alkalmazandó vám vonatkozik. Az exportáló gyártók magas (80 % feletti, lásd az ideiglenes rendelet (15) preambulumbekezdését) együttműködési szintjéből adódóan e vámtétel alapját a mintába felvett exportáló gyártók esetében megállapított legmagasabb egyéni kárkülönbözet képezte. Az „egyéb együttműködő vállalatokra" alkalmazandó vámtétel a mintába felvett exportőrök súlyozott átlagán alapul és valamennyi, a mintában nem szereplő együttműködő vállalatra alkalmazandó (kivéve a Henan Yuhua vállalatot, amelynek esetében az egyéni vizsgálat iránti kérelmét követően egyéni vámot állapítottak meg, lásd az ideiglenes rendelet (48) preambulumbekezdését).

(169) A vállalatspecifikus egyedi dömpingellenes vámok alkalmazására irányuló bármely kérelmet (például a jogalany nevében bekövetkezett változást követően, illetve új gyártási vagy értékesítési egységek létrehozását követően benyújtott kérelmeket) a Bizottsághoz ([1]) kell intézni, mellékelve minden vonatkozó információt, különös tekintettel a vállalatnak a gyártáshoz, belföldi és exportértékesítésekhez kapcsolódó olyan tevékenységeiben bekövetkezett változásokra, amelyek például névváltozással vagy a gyártási és értékesítési egységekben bekövetkezett változással függenek össze. Szükség esetén a rendelet az egyedi vámtételekben részesülő vállalkozások listájának aktualizálásával megfelelően módosítható.

3. **Kötelezettségvállalások**

(170) A végleges nyilvánosságra hozatalt követően a mintába felvett három exportáló gyártó, illetve a Henan Yuhua vállalat az alaprendelet 8. cikke (1) bekezdése alapján árra vonatkozó kötelezettségvállalást ajánlott fel. Ennek keretében azt javasolták, hogy a terméktípusok csoportjai szerint különböző minimális importárak kerüljenek alkalmazásra.

(171) A Bizottság megjegyzi, hogy minden vállalat olyan minimális importárakra tett javaslatot, amelyek alacsonyabbak a vizsgálat során általa megállapított kárt nem okozó áraknál. A Bizottság ezért úgy ítéli meg, hogy ezek az árak nem az alaprendelet 8. cikke (1) bekezdésének megfelelően a kár megszüntetéséhez szükséges szinten kerültek megállapításra.

(172) Még abban az esetben is, ha az árak a kár megszüntetéséhez szükséges szinten kerültek volna megállapításra, a mintába felvett vállalatok javaslatában az szerepelt, hogy csak a bevont szolárüveg árait igazítanák ki negyedévenként a napelemmodulok piacán bekövetkezett árváltozások alapján. A Bizottság az alábbi indokok miatt nem fogadhatja el ezt az indexálási módszert.

(173) Először is, valamennyi terméktípus árának az esetében el kellene rendszeres időközönként végezni a kiigazítást, mert máskülönben rövid időn belül egy mesterségesen előidézett szakadék húzódna a bevont és a bevonattal nem rendelkező szolárüveg árai között. Másodszor, a Bizottság nem tartja indokoltnak, hogy a végfelhasználói árak (vagyis a napelemmodulárak) alapján kerüljenek kiigazításra a szolárüvegárak. Ez ugyanis indokolatlanul csökkentené a szolárüveg-iparág haszonkulcsát, például abban az esetben, ha a napelemmodulok egyéb összetevőinek árzuhanása miatt csökkennének a napelemmodulok árai.

([1]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, 1049 Bruxelles/Brussel, Belgique/België.

(174) A Bizottság általánosságban azt tartja megfelelő megoldásnak, ha a minimális importárakat a nyersanyagárakkal indexálják. Ebben a konkrét esetben azonban nem találtak olyan nyersanyagot, amely a gyártási összköltségen belül jelentős arányt képviselne.

(175) A Bizottság azt is megállapította, hogy a vizsgálati időszak alatt Kínában és Törökországban jelentős ingadozást mutatott a szolárüveg ára.

(176) Ráadásul komoly a kockázata annak, hogy keresztkompenzációra kerül sor, mivel az érintett vállalatok közül néhány ugyanazon vevőknek az érintett termék mellett más termékeket is értékesít. Végezetül pedig úgy tűnik, hogy a mintába felvett vállalatok által javasolt minimális importárak nem fedik le az érintett exportáló gyártók által előállított összes terméktípust. Ezen tényezőkből adódóan a kötelezettségvállalások hatékony végrehajtása kivitelezhetetlen lenne, nyomon követésük pedig nehézségekbe ütközne.

(177) A fenti indokok alapján a Bizottság elutasítja a felajánlott kötelezettségvállalásokat.

4. **Az ideiglenes vám végleges beszedése**

(178) Tekintettel a megállapított dömpingkülönbözetekre, és figyelembe véve az uniós gazdasági ágazatnak okozott kár mértékét, az ideiglenes rendelettel kivetett ideiglenes dömpingellenes vámok formájában biztosított összegeket véglegesen be kell szedni. A dömpingellenes vámok és a kiegyenlítő vámok együttes végleges mértékén felül biztosított összegeket el kell engedni.

5. **Az intézkedések alkalmazhatósága**

(179) Amennyiben a végleges intézkedések bevezetését követően a piaci viszonyok jelentősen megváltoznak, a Bizottság – saját kezdeményezésére – felülvizsgálhatja az intézkedések formáját, hogy felmérje, az intézkedések elérték-e a kívánt eredményeket a károkozás megszüntetését illetően, és hogy indokolt-e az intézkedések formájának megváltoztatása.

(180) Az intézkedések bármely lehetséges átvállalása elleni legmegfelelőbb védekezés céljából, a Bizottságnak szándékában áll az alaprendelet 12. cikkének (1) bekezdése alapján haladéktalanul felülvizsgálatot indítani, és az alaprendelet 14. cikke (5) bekezdésének megfelelően nyilvántartásba vetetheti a behozatalokat amennyiben ilyen viselkedésre vonatkozó bizonyíték áll rendelkezésére. Az alaprendelet 12. cikke (3) bekezdése alapján a kivetett vám összege akár az eredetileg kivetett vám összegének kétszeresére is növelhető.

(181) A Bizottság többek között a nemzeti vámhatóságok által a behozatal felügyeletére vonatkozóan szolgáltatott információkra, illetve a tagállamoktól az alaprendelet 14. cikkének (6) bekezdése alapján származó információkra fog támaszkodni.

(182) Az alaprendelet 15. cikke (1) bekezdésével létrehozott bizottság nem nyilvánított véleményt,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

(1) Végleges dömpingellenes vámot vetnek ki a Kínai Népköztársaságból származó és jelenleg az ex 7007 19 80 KN-kód alá besorolt 300 ppm-nél alacsonyabb vastartalmú, (a 300–2 500 nm közötti tartományban, AM1,5 sugárzás mellett mérve) 88 %-nál magasabb napenergia-áteresztésű, (EN 12150 szabvány szerint mérve) 250 °C-ig hőálló, (EN 12150 szabvány szerint mérve) Δ 150 K hőlökés-állóságú, és (EN 1288-3 szabvány szerint mérve) 90 N/mm^2 vagy ennél nagyobb mechanikai szilárdságú edzett nátronmész síküveget tartalmazó szolárüveg behozatalára. Az (egy oldalon vagy mindkét oldalon) bevont szolárüveg a 7007 19 80 19 TARIC-kód alá, a bevonat nélküli szolárüveg a 7007 19 80 11 TARIC-kód alá sorolandó be.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott és a táblázatban szereplő vállalatok által gyártott termékek vámfizetés előtti, nettó, uniós határparitáson számított árára alkalmazandó végleges dömpingellenes vámtételek a következők:

Vállalat	Dömpingellenes vám	TARIC-kiegészítő kód
Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd	36,1 %	B943
Zhejiang Hehe Photovoltaic Glass Technology Co., Ltd	9,1 %	B944
Zhejiang Jiafu Glass Co., Ltd; Flat Solar Glass Group Co., Ltd; Shanghai Flat Glass Co., Ltd	29,3 %	B945
Henan Yuhua New Material Co., Ltd	0,4 %	B946

Vállalat	Dömpingellenes vám	TARIC-kiegészítő kód
Az I. mellékletben felsorolt egyéb együttműködő vállalatok	24,1 %	
Minden más vállalat	25,0 %	B999

(3) A (2) bekezdésben felsorolt vállalatok esetében meghatározott egyedi dömpingellenes vámtételek alkalmazásának feltétele, hogy a tagállamok vámhatóságainak olyan érvényes kereskedelmi számlát mutassanak be, amely megfelel a II. mellékletben meghatározott követelményeknek. Ha ilyen számlát nem mutatnak be, a „minden más vállalatra" alkalmazandó vámot kell alkalmazni.

(4) Eltérő rendelkezés hiányában a vámokra vonatkozó hatályos rendelkezések alkalmazandók.

2. cikk

Az 1205/2013/EU bizottsági rendelet ([1]) alapján ideiglenes dömpingellenes vám formájában biztosított összegeket véglegesen beszedik. Az 1. cikk (2) bekezdésben szereplő dömpingellenes vámok és a 471/2014/EU bizottsági végrehajtási rendelettel ([2]) elfogadott kiegyenlítő vámok együttes mértékén felül biztosított összegeket elengedik.

3. cikk

Amennyiben a Kínai Népköztársaság bármely új exportáló gyártója kielégítő bizonyítékot szolgáltat a Bizottságnak arra vonatkozóan, hogy:

— nem exportálta az Unióba az 1. cikk (1) bekezdésében meghatározott terméket a vizsgálati időszak alatt (2012. január 1-jétől 2012. december 31-ig),

— nem áll kapcsolatban a Kínai Népköztársaság azon exportőreivel vagy gyártóival, amelyekre az e rendelettel életbe léptetett intézkedések alkalmazandók,

— az érintett terméket az Unióba ténylegesen az intézkedések alapjául szolgáló vizsgálati időszak után exportálta, vagy visszavonhatatlan szerződéses kötelezettséget vállalt jelentős mennyiség Unióba történő exportjára,

az 1. cikk (2) bekezdése módosítható úgy, hogy az új exportáló gyártót felveszik a mintában nem szereplő együttműködő vállalatok közé, amely exportáló gyártóra így a 24,1 %-os súlyozott átlagos vám alkalmazandó.

4. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2014. május 13-án.

a Bizottság részéről
az elnök
José Manuel BARROSO

([1]) A Bizottság 2013. november 26-i 1205/2013/EU rendelete a Kínai Népköztársaságból származó szolárüveg behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről (HL L 316., 2013.11.27., 8. o.).

([2]) A Bizottság 2014. május 13-i 471/2014/EU végrehajtási rendelete a Kínai Népköztársaságból származó szolárüveg behozatalára vonatkozó végleges kiegyenlítő vám kivetéséről (lásd e Hivatalos Lap 23. oldalát.).

I. MELLÉKLET

A mintában nem szereplő és egyedi vizsgálat alá nem vont együttműködő exportáló gyártók

Név	TARIC-kiegészítő kód
Henan Ancai Hi-Tech Co., Ltd	B947
Henan Succeed Photovoltaic Materials Corporation	B948
Avic Sanxin Sol-Glass Co. Ltd; Avic (Hainan) Special Glass Material Co., Ltd	B949
Wuxi Haida Safety Glass Co., Ltd	B950
Dongguan CSG Solar Glass Co., Ltd	B951
Pilkington Solar Taicang, Limited	B952
Zibo Jinxing Glass Co., Ltd	B953
Novatech Glass Co., Ltd	B954

II. MELLÉKLET

A 1. cikk (3) bekezdésében említett érvényes kereskedelmi számlát az alábbi elemek feltüntetésével kell kiállítani:

1. A kereskedelmi számlát kiállító vállalat tisztviselőjének neve és beosztása.

2. Nyilatkozat:

„Alulírott igazolom, hogy az e számla tárgyát képező, az Európai Unióba történő kivitelre értékesített [terület m^2-ben] szolárüveget a [vállalat neve és címe] [TARIC-kiegészítő kód] állította elő a Kínai Népköztársaságban. Kijelentem, hogy az e számlán szereplő adatok hiánytalanok és megfelelnek a valóságnak."

3. Dátum és a kereskedelmi számlát kiállító vállalat tisztviselőjének aláírása.